PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Scînteia

Organ al Comitetului Central al P.M.R.

ANUL XXIII Nr. 3057 | Simbătă 21 august 1954 | 4 PAGINI — 20 BANI

Trăiască 23 August, marea sărbătoare națională a poporului romîn!

Măreața aniversare a eliberării patriei

Printr-un puternic avînt creator, cu adîncă bucurie în inimi, poporul romîn sărbătorește cea de a zecea aniversare a eliberării patriei de către glorioasa Armată Sovietică și a răsturnării dictaturii fasciste de către forțele patriotice populare conduse de Partidul Comunist Romîn.

În istoria nouă a țării noastre e înscrisă cu litere de aur ziua de 23 August — cea mai mare sărbătoare a poporului romîn — zi care marchează începutul unei cotituri radicale spre o viață nouă, liberă și fericită pentru cei ce muncesc la orașe și sate. Victoria istorică a Uniunii Sovietice asupra fascismului și eliberarea Romîniei au dat putința poporului romîn, condus de partid, să-și ia soarta în propriile sale mîini, a deschis larg calea spre înfăptuirea unei uriașe transformări revoluționare în patria noastră. Sub conducerea partidului, clasa muncitoare, în alianță cu țărănimea muncitoare și cu ceilalți oameni ai muncii, a scuturat definitiv jugul imperialist, a răsturnat monarhia și a făurit statul democrat-popular — Republica Populară Romînă — în care întreaga putere aparține oamenilor muncii de la orașe și sate.

Făurirea regimului democrat-popular încununează lupta de secole dusă de poporul nostru pentru libertate și independență națională. Niciodată, pînă la eliberarea țării de către Armata Sovietică și instaurarea puterii populare, țara noastră n-a cunoscut adevărata independență și suveranitate națională. Regimul burghezo-moșieresc transformase țara într-o semicolonie a capitalului străin, într-o țară ale cărei bogății erau vîndute cu toptanul la bursele din apus; poporul, exploatat și batjocorit, era nevoit să ducă o viață de necurmate nevoi și lipsuri, era secerat de boli și înăbușit de analfabetism, era tîrguit, cu nerușinare, drept carne de tun pentru războaie prădalnice. Astăzi, cînd la marea noastră sărbătoare încheiem bilanțul unui deceniu glorios de viață liberă, poporul romîn își unește cele mai fierbinți sentimente ale sale într-un puternic imn de recunoștință pentru popoarele sovietice, pentru marea și neînvinsa Uniune Sovietică; ajutorului acesteia îi datorează poporul nostru fericirea de a trăi și a munci într-o patrie liberă, independentă și renăscută.

Plin de îndreptățită mîndrie apreciază astăzi poporul romîn rezultatele obținute în toate domeniile de activitate în cei zece ani ce s-au scurs de la eliberarea țării. Sub conducerea partidului, în frunte cu comuniștii, — cu acei care în anii grei ai stăpînirii burghezo-moșierești au fost singurii care au arătat poporului asuprit și împilat calea spre o viață mai bună, înfruntînd plutoanele de execuție, temnițele și lagărele de exterminare, — oamenii muncii și-au pus întreaga energie în slujba lichidării înapoierii economice și culturale a țării, în slujba transformării ei într-o țară înaintată. În zece ani de zile, în țara noastră a fost creată o puternică industrie socialistă, pusă în întregime în slujba poporului. Nivelul producției industriale a întrecut cu mult cea mai înaltă producție atinsă sub capitaliști, fiind acum de peste două ori și jumătate mai mare decît în anul 1938. S-a dezvoltat o puternică industrie grea și în special industria de mașini, au luat ființă ramuri industriale noi care demonstrează capacitatea creatoare a clasei muncitoare, a inginerilor și tehnicienilor din țara noastră.

Prin munca entuziastă a poporului, la Doicești, la Ovidiu, la Moroeni, la Sîngeorgiu de Pădure, în Moldova, s-au aprins în anii aceștia luminile unor puternice centrale electrice și mereu alte lumini vor răsări pe întinsul țării. S-au construit noi filaturi și țesătorii, fabrici de confecții și de încălțăminte, s-au dezvoltat industriile ușoară și alimentară. Astăzi, la zece ani de la eliberare, țara noastră înfățișează imaginea unui vast șantier al muncii libere, creatoare, în care schelele construcției socialiste se înalță biruitoare peste un trecut de înapoiere și silnicie.

În anii puterii populare s-au produs adînci transformări și în viața țărănimii muncitoare. Datorită alianței de luptă a clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare, alianță în care clasa muncitoare are rolul conducător, țărănimea muncitoare și-a văzut împlinit visul pentru care a sîngerat veacuri de-a rîndul: ea a fost izbăvită pentru totdeauna de jugul moșieresc; în Republica Populară Romînă pămîntul aparține celor ce-l muncesc. Lichidarea moșierimii ca clasă, împărțirea a 1.000.000 hectare de pămînt țăranilor fără pămînt sau cu pămînt puțin, sprijinirea de către stat a țărănimii muncitoare cu mașini, tractoare și utilaj agricol, semințe selecționate, credite ieftine și mărfuri industriale, politica de îngrădire a posibilităților chiaburimii de a exploata, au dus la ridicarea continuă a nivelului de trai al țărănimii muncitoare. Au apus vremurile cînd peste 700.000 de țărani erau complect lipsiți de pămînt, iar alți 600.000 dispuneau de numai un pogon, cînd peste 60% din pămînturile țărănești erau ipotecate la bănci și la diferiți cămătari.

În anii puterii populare au fost create 220 S.M.T.-uri, punîndu-se astfel bazele mecanizării agriculturii. Un mare număr de familii de țărani muncitori convingîndu-se de avantajele muncii în comun, cu mijloace mecanizate, pe baza metodelor agrotehnice științifice, s-au unit în 2.048 de gospodării agricole colective și 2.384 întovărășiri. Sectorul socialist a dobîndit recolte bogate, cu mult mai mari decît gospodăriile țărănești individuale. Partidul și guvernul acordă un puternic sprijin gospodăriilor agricole colective și întovărășirilor în vederea întăririi lor economico-organizatorice pentru a deveni mari producătoare de cereale-marfă, de animale, lapte, ouă etc. și pentru a deveni puternice centre de atracție pentru țăranii muncitori cu gospodării individuale. Ca rezultat al muncii de lămurire și al exemplului pe care-l dau gospodăriile colective și întovărășirile existente crește mereu numărul țăranilor muncitori care merg pe calea unei agriculturi socialiste — calea arătată de partid.

Țărănimea muncitoare cu gospodării mici și mijlocii a primit și primește în anii puterii populare un ajutor puternic, pentru a obține o recoltă mai bogată și a-și îmbunătăți mereu nivelul de trai material și cultural.

În țara noastră, datorită dezvoltării economiei pe făgașul socialismului, crește neîntrerupt nivelul de viață și de cultură al oamenilor muncii de la orașe și sate. Veniturile medii ale muncitorilor și țăranilor muncitori au sporit an de an. În 1953 cîștigul mediu al muncitorilor din industrie a crescut cu 12% față de 1952 iar în primul semestru al acestui an cu peste 15% față de primul semestru al anului trecut. În ciuda greutăților care mai există în domeniul aprovizionării, a crescut consumul maselor. În 1953 consumul de pîine al unei familii de muncitori a crescut, în comparație cu anul 1938, în proporție de 120%, cel de ulei de 264%, de zahăr de 148%. A crescut de asemenea consumul propriu al gospodăriilor țărănești.

Statul democrat-popular cheltuiește an de an sume tot mai însemnate pentru acoperirea nevoilor social-culturale ale populației. Bugetul R.P.R. repartizează fonduri importante pentru îmbunătățirea condițiilor de muncă în întreprinderi, pentru prevenirea bolilor și a accidentelor. În fiecare an circa o jumătate de milion de oameni ai muncii și copii sînt trimiși prin grija statului și a sindicatelor la odihnă și cură în frumoasele stațiuni balneo-climaterice ale țării. S-a îmbunătățit necontenit asistența medicală, s-au construit spitale, policlinici, creșe și maternități. Preocupîndu-se de lichidarea grelei moșteniri primite din partea regimului burghezo-moșieresc în domeniul condițiilor de locuit, statul a construit în ultimii ani locuințe muncitorești pe o suprafață de circa 1.800.000 m.p. S-au construit școli, institute de cultură, cluburi, cămine culturale, săli și stadioane sportive. În trecut, în Romînia burghezo-moșierească peste 40% din populația țării era analfabetă iar 27% semianalfabetă, abia știind să se iscălească. Astăzi, după numai 10 ani, poporul nostru anunță cu mîndrie că în anul școlar ce va începe la toamnă vor fi cuprinși în planul de alfabetizare ultimii neștiutori de carte.

Realizările obținute în anii ce s-au scurs de la eliberare confirmă cu putere că grija pentru binele poporului, pentru făurirea unei vieți îmbelșugate și fericite celor ce muncesc, stă la baza întregii politici a statului nostru democrat-popular.

Niciodată oamenii muncii din patria noastră nu s-au bucurat de asemenea drepturi și libertăți, de asemenea posibilități de a-și desfășura inițiativa creatoare, talentele și capacitățile lor, de a participa la conducerea treburilor obștești, ca în anii puterii populare. Ce constituție burgheză ar cuteza să înscrie asemenea drepturi ca dreptul la muncă și la odihnă, dreptul la învățătură și asigurare materială la bătrînețe, pe care le garantează Constituția Republicii noastre — marea Chartă a cuceririlor puterii populare?

Regimul democrat-popular a lichidat una din cele mai rușinoase moșteniri ale trecutului, asuprirea națională. În lupta pentru construirea socialismului se întărește necontenit unitatea moral-politică a poporului muncitor, se dezvoltă prietenia dintre poporul romîn și minoritățile naționale, înflorește patriotismul socialist — izvor puternic de fapte mărețe ale oamenilor muncii de la orașe și sate.

Rod al condițiilor create de regimul democrat-popular s-a dezvoltat o nouă atitudine față de muncă, exprimată, în primul rînd, prin participarea tot mai activă a maselor muncitoare de la orașe și sate la întrecerea socialistă. Puternicul avînt pe care l-a cunoscut întrecerea socialistă în cinstea marii sărbători este o mărturie a uriașei capacități creatoare a poporului, unit în munca pașnică, creatoare.

Clasa muncitoare a devenit clasa conducătoare în stat. Ea a crescut an de an ca număr, s-a călit, a acumulat experiență, și-a ridicat nivelul cultural și s-a maturizat din punct de vedere politic. Datorită marelui său rol economic și politic, clasa muncitoare exercită o influență crescîndă asupra țărănimii muncitoare, conducînd-o cu răbdare și perseverență pe drumul socialismului, precum și asupra intelectualității, însuflețind-o să săvîrșească o măreață operă creatoare în slujba poporului.

Întregul nostru popor socotește drept o datorie sfîntă de a întări necontenit statul democrat-popular — scut al libertăților poporului, principalul instrument al construirii socialismului și al ridicării nivelului de trai al celor ce muncesc.

Sărbătorind ziua de 23 August, poporul muncitor privește cu încredere și siguranță viitorul. Acest sentiment i-l dă faptul că statul nostru înfăptuiește o politică consecventă de pace, că țara noastră face parte din mărețul front al păcii și socialismului — cea mai mare cucerire a popoarelor.

În acest an oamenii muncii din patria noastră sărbătoresc ziua eliberării în condițiile creșterii continue a forțelor păcii, democrației și socialismului, ale ascuțirii contradicțiilor imperialismului și ale luptei crescînde ale popoarelor lumii pentru slăbirea încordării internaționale. Adînc interesat în menținerea și apărarea păcii, poporul nostru luptă pentru asigurarea securității colective în Europa, pentru înțelegere între popoare, pentru zdrobirea oricăror uneltiri ale dușmanilor păcii.

Poporul nostru se bucură din plin de roadele binefăcătoare ale legăturilor de tip nou nemaicunoscute în istorie, statornicite între țările lagărului democratic din inițiativa U.R.S.S. Niciodată în trecut, poporul romîn nu a avut atîția prieteni sinceri și devotați ca astăzi. Ziua eliberării naționale constituie pentru poporul romîn o sărbătoare a marii noastre prietenii cu țara care s-a dovedit a fi scutul independenței noastre, chezășia progresului patriei noastre libere și a succesului construcției socialiste — Uniunea Sovietică, o sărbătoare a trainicei prietenii cu popoarele frățești din țările de democrație populară din Europa și Asia.

Marile victorii obținute de poporul muncitor pe calea deschisă la 23 August 1944 au fost posibile datorită faptului că în fruntea luptei sale s-a aflat Partidul Muncitoresc Romîn, detașamentul de avangardă, organizat, al clasei muncitoare. În politica partidului — baza vitală a regimului democrat-popular — masele muncitoare văd propria lor politică și luptă cu abnegație pentru a o traduce în viață. Partidul mobilizează toate forțele oamenilor muncii pentru dezvoltarea mai departe a industriei, agriculturii, transportului și schimbului de mărfuri, pentru continua dezvoltare a economiei naționale pe calea socialismului, pentru făurirea bunăstării clasei muncitoare, a țărănimii muncitoare și a tuturor oamenilor muncii.

Partidul arată poporului muncitor că aceste realizări reprezintă doar începutul unui drum care trebuie să ne ducă pe culmile luminoase ale socialismului. Ne mai stau în cale multe greutăți. Partidul nu ascunde aceste greutăți ci dimpotrivă le scoate la iveală și cheamă pe toți oamenii muncii să pună umărul la înlăturarea lor.

Pătrunse de grija partidului față de clasa muncitoare, față de întregul popor, hotărîrile plenarei din august 1953 a C.C. al P.M.R. au trasat un vast program economic pentru ridicarea nivelului de trai al celor ce muncesc prin dezvoltarea agriculturii, a producției bunurilor de larg consum industriale. Partidul acordă o atenție deosebită ridicării pe toate căile a agriculturii, care constituie în prezent verigа hotărîtoare pentru dezvoltarea tuturor ramurilor economiei naționale și pentru îmbunătățirea condițiilor de trai ale celor ce muncesc.

A zecea aniversare a eliberării patriei se împletește cu munca de pregătire a celui de al II-lea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn. Oamenii muncii, profund interesați în întărirea forței conducătoare a patriei noastre, se pregătesc să întîmpine cu noi și bogate realizări în muncă acest Congres care va duce la întărirea capacității partidului de a mobiliza masele la lupta pentru înfăptuirea măreților sarcini ale construirii socialismului.

Mîndru de succesele sale, cu încredere nemărginită în viitor, poporul romîn pășește cu hotărîre înainte, sub conducerea partidului, sub steagul lui Marx, Engels, Lenin, Stalin, spre noi și noi victorii pe drumul deschis la 23 August, pe drumul construirii socialismului în scumpa noastră patrie — Republica Populară Romînă.

Însemnate realizări în întrecere în cinstea zilei de 23 August

* * * *

Cu angajamentele depășite

ORAȘUL STALIN (coresp. „Scînteii"). — Dragostea cu care textiliștii din întreprinderile sibiene întîmpină marea sărbătoare a eliberării patriei noastre se oglindește în realizările obținute de ei în producție.

Colectivul întreprinderii „Firul Roșu"-Tîlmaci, care s-a angajat să dea peste plan 100 kg. fire la filatură și 6.000 kg.ață, a reușit să-și depășească angajamentele cu 1.900 kg. fire și cu 600 kg. ață. Muncitorii și tehnicienii întreprinderii au mărit productivitatea muncii cu 5,5%.

Și textiliștii de la „Victoria"-Cisnădie s-au străduit să-și îndeplinească angajamentele. Ei au produs 3.600 metri pătrați țesături pentru costume bărbătești, în 5 desene noi, și au confecționat din deșeuri 300 costumașe pentru copii. De asemenea, au făcut economii în valoare de 194.200 lei.

Angajamentul luat de colectivul întreprinderii „Mătasea Roșie"-Cisnădie de a depăși planul valoric în perioada 1 ianuarie — 23 August cu 2% a fost simțitor depășit.

Conserve de legume și de fructe peste plan

TG. MUREȘ (coresp. „Scînteii"). — Muncitorii fabricii de conserve din Mureșani, raionul Tg. Mureș, se străduiesc ca în cinstea zilei de 23 August să pună la dispoziția populației consumatoare cît mai multe produse alimentare. Luna trecută ei au dat peste plan 19 tone de conserve de mazăre și de fasole verde, 60 tone zarzavaturi uscate și aproape 8 tone pulpe (legume conservate).

Au obținut realizări însemnate în întrecere muncitorii Engi Ilona de la secția de conservare a legumelor, Dezideriu Almășan de la secția de umplut conserve și Tamási András de la secția butoaie.

Un bilanț bogat

DEVA (coresp. „Scînteii"). — În întîmpinarea zilei de 23 August, în uzinele, fabricile și minele din regiunea Hunedoara, muncitorii, tehnicienii și inginerii desfășoară larg întrecerea socialistă. Ei sînt hotărîți să-și îndeplinească și să-și depășească angajamentele luate în cinstea măreței sărbători.

În secția laminoare de la combinatul siderurgic „Gh. Gheorghiu-Dej", laminoriștii, manevranții, macaragiii și alți muncitori au obținut succese însemnate în producție. În întrecere ei sînt fruntași pe întreg combinatul. Începînd din ziua de 15 august, laminoriștii produc laminate în contul zilei de 3 septembrie.

Și la oțelării munca se desfășoară cu spor. Împreună cu tovarășii săi de muncă, primtopitorul Vasile Costache a elaborat, zilele acestea, cea de a 50-a șarjă rapidă din anul 1954. Această echipă ocupă primul loc în întrecere.

Bune rezultate în cinstea lui 23 August au obținut și furnaliștii de la Hunedoara. În perioada 1-17 august brigada maistrului furnalist Ion Zlătior și-a depășit sarcinile planului de producție cu 30%.

Muncitorii siderurgiști din Hunedoara s-au străduit în același timp să producă cît mai multe unelte mici pentru agricultură. În prima jumătate a lunii august, în secția de valorificare a deșeurilor s-au produs 52.237 bucăți sape, tîrnăcoape și lopeți, 1.700 fiare de plug și altele.

La Simeria, Calan, Alba Iulia, Sebeș etc., oamenii muncii din întreprinderile industriale întîmpină ziua de 23 August printr-un avînt deosebit al întrecerii socialiste. Furnalistul Böcös Anton de la uzinele „Victoria"-Calan, turnătorul Petru Danciu de la atelierele C.F.R.-Simeria și mulți alții aduc o contribuție însemnată la realizarea angajamentelor luate de colectivele din care fac parte, fiind mereu fruntași în întrecere.

Aceeași însuflețire în muncă domnește și în minele de cărbuni din Valea Jiului. În ziua de 18 august, minerii de la Uricani și-au îndeplinit prevederile planului de producție în proporție de 111,4%, cei de la Petrila — în proporție de 106,8%, cei de la Aninoasa — în proporție de 109,6% etc.

Pentru recolta anului viitor

Muncitorii și tehnicienii de la gospodăria de stat Zăicești din raionul Botoșani au terminat treierișul păioaselor. Datorită aplicării regulilor agrotehnice, cu toate că timpul n-a fost prielnic, gospodăria a obținut 1.330 kg. grîu în medie la hectar, 1.100 kg. orz și 1.000 kg. ovăz.

Îndată după treierișei au început pregătirile pentru campania însămînțărilor de toamnă. Numai în cîteva zile au executat arături pentru însămînțările de toamnă pe o suprafață de peste 40 ha. Totodată s-au împrăștiat peste arătură 8 tone superfosfat.

Tractoriștii Ilie Miron, Ioan Durnea și D. Miron care lucrează pe tractoarele K.D. 35 își depășesc zilnic normele de lucru cu 25—30%.

Odată cu lucrările pregătitoare pentru însămînțările de toamnă s-a tocat și însilozat 244 tone porumb furajer.

Succese la treieriș

ARAD (coresp. „Scînteii"). — Țăranii muncitori colectiviști, întovărășiți și cu gospodării individuale din comunele și satele raionului Arad dau bătălia să termine treierișul în cel mai scurt timp. Pînă la 19 august, în întregul raion s-a treierat 76% din recolta acestui an. Succese însemnate au obținut 15 gospodării colective, 14 întovărășiri agricole și țăranii muncitori cu gospodării individuale din 6 comune care au terminat treierișul. Printre primii care au terminat treierișul au fost colectiviștii din Zimandu Nou, care au obținut în medie cîte 1.362 kg. grîu la hectar pe suprafața de 85 ha.

Dintre întovărășiri, fruntașe la treieriș sînt cele din Bodrogu Nou și Tisa Nouă, iar dintre țăranii muncitori cu gospodării individuale fruntași sînt cei din Semlac, Peregu Mare și Șofronea. De asemenea, în raionul Arad se obțin succese la executarea pregătirilor pentru însămînțările de toamnă. Așa întîmpină țăranii muncitori, colectiviștii și întovărășiții din raionul Arad cea de a 10-a aniversare a eliberării patriei noastre — mărcața zi de 23 August.

Roadele aplicării metodei Brediuk

CONSTANȚA (coresp. „Scînteii"). — Muncind cu însuflețire în întrecerea în cinstea zilei de 23 August, oamenii muncii de pe ogoarele din regiunea Constanța au obținut frumoase realizări în campania agricolă de vară. Pînă la 14 august în raioanele Fetești, Medgidia și Negru Vodă, treieratul recoltei s-a executat în proporție de 91—95%.

Fruntaș pe regiune este raionul Fetești.

Desfășurarea muncii politice de masă și aplicarea metodei graficului orar au contribuit la grăbirea treierișului. Astfel, pe aria gospodăriei agricole colective „A. A. Jdanov" din comuna M. Kogălniceanu, unde s-a aplicat metoda Brediuk, s-au treierat cîte 2.400 kg. grîu pe oră, adică pînă la 30.000 kg. pe zi.

Schimburi de onoare în întreprinderi

În fabrici și uzine, pe șantiere și în schelele petrolifere din țară colectivele de muncitori, ingineri și tehnicieni organizează schimburi de onoare, hotărîte să cinstească cea de a zecea aniversare a eliberării patriei prin realizări cît mai însemnate în producție.

Muncitorii și tehnicienii de la fabrica „Țesătura" din Iași au încheiat schimbul de onoare cu realizări deosebite. Țesătoarele Ana Caciuc, Maria Tofan, Maria Iordache, Geta Mihăilă și altele, și-au depășit sarcinile de plan în ziua schimbului de onoare cu 7 pînă la 27%. La secția năvădit muncitoarea Elena Oană a obținut în această zi o depășire a sarcinei de plan de 38%. Realizări de seamă s-au obținut în toate secțiile fabricii.

Colectivul secției I-a locomotive din atelierele C.F.R. „Ilie Pintilie" și-a depășit angajamentele luate cu 10%. Colectivul secției II-a vagoane a redat circulației în ziua schimbului de onoare, peste angajamentul luat, două vagoane R. C. și trei vagoane cu frînă automată.

În ziua schimbului de onoare mecanicii și fochiștii de la depoul C.F.R.-Iași au remorcat două trenuri cu tonaj sporit și au redus consumul specific de combustibil cu 9,9%.

În ziua de 18 august în mai multe secții ale uzinei de construcții de mașini „7 Noiembrie", din Craiova, s-au organizat schimburi de onoare.

Colectivul atelierului de modelărie a realizat în această zi o depășire de plan de 237% urmat fiind de colectivul secției mecanică, secție care a reușit să depășească planul cu 218%. De asemenea muncitorii și tehnicienii din secția sculărie au realizat o depășire a sarcinilor de plan de 121%, iar sectorul III montaj de 90%. Majoritatea muncitorilor din aceste secții și-au depășit cu mult planul de producție.

Corespondentul voluntar Vlad Stelian ne face cunoscut că în ziua de 18 august s-a desfășurat un schimb de onoare și la schela Berca-Buzău. Brigada care lucrează la sonda 93-Beciu, condusă de brigadierul Ion Olteanu, și-a depășit sarcina zilnică de plan cu 34,16%, iar brigada care lucrează la sonda 308-Picle, condusă de brigadierul Constantin Scoruș, a depășit sarcina de plan cu 29,77%. La extracție brigada I-a producție condusă de brigadierul Gheorghe Mirea a depășit planul de țiței cu 4,76%.

În ziua schimbului de onoare colectivul secției producție de la această schelă și-a depășit sarcinile planului de producție cu 3,15%. Realizări deosebite în schimburile de onoare au dobîndit numeroase alte colective de întreprinderi din țară.

Unitatea dintre partid, guvern și popor — izvorul forței regimului democrat-popular

AL. MOGHIOROȘ
membru în Biroul Politic al C.C. al P.M.R., prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri

Poporul nostru cinstește ziua de 23 August ca cea mai mare sărbătoare națională, împlinirea a 10 ani din ziua în care, în condițiile create de ofensiva victorioasă a Armatei Sovietice, forțele patriotice populare, gărzile muncitorești înarmate, organizate și conduse de Partidul Comunist din Romînia, au înfăptuit răsturnarea dictaturii fasciste și întoarcerea armelor împotriva trupelor hitleriste, de către Armata Română. Nepieritoare va rămîne în amintirea poporului jertfa patrioților căzuți în lupta pentru doborîrea dictaturii fasciste, jertfa vitejilor ostași și ofițeri români care, alături de eroicii ostași și ofițeri sovietici, și-au dat viața pentru libertatea și fericirea poporului nostru.

Poporul romîn întîmpină glorioasa aniversare a eliberării Romîniei unindu-și tot mai strîns rîndurile sub steagul partidului, consolidînd unitatea dintre partid, guvern și popor — izvor nesecat de forță al puterii populare, forță motrice a orînduirii noastre de stat.

În decursul istoriei sale, poporul romîn a cunoscut nenumărate partide care înșelau masele printr-o firmă cît mai atrăgătoare, camuflîndu-se sub denumirea de partide „naționale", „țărănești", „al poporului" și altele. Dar de după fiecare din aceste firme „naționale" și „populare" se vedeau urechile moșierilor, bancherilor și ale imperialiștilor străini. Poporul a înlăturat cu hotărîre aceste partide antipopulare și trădătoare, alegînd drept călăuză și conducător partidul comuniștilor — carne din carnea și sînge din sîngele poporului, purtătorul și apărătorul intereselor fundamentale ale maselor, avangarda, voința și conștiința acestora.

La temelia întregii activități a partidului stau interesele fundamentale ale clasei muncitoare și ale celor mai largi mase populare. Partidul a desfășurat o luptă neobosită pentru făurirea unității de acțiune a clasei muncitoare, pentru lichidarea sciziunii din rîndurile mișcării muncitorești, luptă care s-a încheiat prin făurirea Partidului Muncitoresc Romîn, partidul marxist-leninist al clasei noastre muncitoare. În focul luptei împotriva reacțiunii, pentru înfăptuirea reformei agrare, pentru cucerirea puterii de stat s-a închegat alianța dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare, forța socială care a deschis drumul făuririi regimului de democrație populară.

Prin lupta maselor au fost zdrobite încercările criminale ale reacțiunii, în frunte cu regele, de a pregăti, din ordinul cercurilor imperialiste străine, o lovitură de stat fascistă și a fost instaurat un guvern democratic în care clasa muncitoare avea un rol precumpănitor. Sub steagul partidului, poporul muncitor a izgonit din guvern ultimii reprezentanți ai claselor exploatatoare, a răsturnat monarhia și a făurit Republica Populară Română, stat al oamenilor muncii de la orașe și sate.

★

În preajma glorioasei aniversări a eliberării Romîniei, poporul nostru trece în revistă roadele îmbelșugate ale unității ce s-a făurit între partid, guvern și popor, în lupta pentru consolidarea puterii populare. Țara noastră și-a cucerit pentru prima dată în istorie suveranitatea și independența națională deplină, a devenit un stat liber, cu prieteni devotați și puternici — popoarele lagărului democratic, în frunte cu marea Uniune Sovietică.

Oamenii muncii din țara noastră se bucură de drepturi și libertăți democratice cum nu pot exista în nici o țară capitalistă. Cei 423 deputați ai Marii Adunări Naționale, cei peste 135.000 deputați în sfaturile populare, dintre care peste 17.000 fii ai minorităților naționale și cca. 33.450 femei — zeci de mii de asesori populari, membri ai comisiilor permanente și comitetelor cetățenești, delegate de stradă, etc. participă la conducerea treburilor obștești.

Eroica noastră clasă muncitoare, ieri clasă exploatată și asuprită, a devenit clasă conducătoare în stat. Trecerea principalelor mijloace de producție în stăpînirea celor ce muncesc, crearea unui puternic sector socialist al economiei naționale, a creat condițiile unui rapid avînt al economiei și al culturii în vederea ridicării nivelului de trai al poporului. Volumul producției industriale a depășit de peste 2,5 ori cel mai înalt nivel atins în anii capitalismului. Puternica dezvoltare a industriei grele și a industriei constructoare de mașini, creație a puterii populare, a dat putința înzestrării unui mare număr de fabrici cu utilaj și echipament produs în țară.

În alianță cu clasa muncitoare, țărănimea muncitoare a scuturat jugul moșierilor și a devenit stăpînă a pămîntului pe care veacuri în șir l-a stropit cu sîngele și sudoarea ei. S-au pus bazele mecanizării agriculturii prin crearea a 220 S.M.T.-uri. Numărul gospodăriilor colective și al întovărășirilor este de peste 4.400, însumînd o suprafață arabilă de cca. un milion hectare; aproape 179.000 familii de țărani muncitori au urmat îndemnul partidului, pășind pe calea agriculturii socialiste.

Se făurește o nouă intelectualitate, legată de popor. Recenta decernare a Premiului de Stat unui mare număr de oameni ai științei și artei este o mărturie grăitoare a înfloririi culturii în anii puterii populare.

Crește nivelul de trai material și cultural al celor ce muncesc. În primul semestru al anului 1954, veniturile medii ale muncitorilor au crescut cu peste 15% față de perioada corespunzătoare a anului trecut. Statul democrat-popular cheltuiește sume însemnate pentru îmbunătățirea condițiilor de muncă, apărarea sănătății poporului, asigurarea drepturilor la odihnă și la învățătură. Anul acesta, 375.000 de oameni ai muncii și 125.000 de copii se vor odihni în diferite stațiuni balneo-climaterice. Față de anul 1948, numărul dispensarelor a crescut de 4 ori, cel al paturilor în maternități s-a dublat, iar numărul medicilor pentru copii a crescut de 6 ori. Peste 32.500 mame cu mulți copii au primit titluri și distincții de „Mamă Eroină", „Gloria maternă", „Medalia maternității". Anul trecut au fost încadrați în școli de diferite grade peste 2.000.000 de tineri.

★

Oamenii muncii știu că victoriile dobîndite în ultimii 10 ani se datoresc conducerii de către partid, iar fiecare nouă victorie consolidează unitatea dintre partid, guvern și popor. Baza unității între partid și popor, baza întăririi continue a acestei unități, este politica justă a partidului. La temelia politicii partidului se află atotbiruitoarea învățătură marxist-leninistă, aplicarea experienței istorice a P.C.U.S. Întreaga activitate a partidului este închinată slujirii devotate a intereselor poporului.

Plenara C. C. al P. M. R. din august 1953, subliniind necesitatea asigurării unei dezvoltări continue, rapide, neforțate a industriei grele, a trasat ca sarcină principală întregului popor muncitor — organizarea unui puternic avînt al producției agricole, al producției bunurilor de consum popular. Ca urmare a măsurilor adoptate în ultimul an, producția principalelor bunuri de consum în cele trei trimestre care au urmat plenarei C.C. al P.M.R. din august 1953 este considerabil superioară producției în primele trei trimestre ale anului 1953. În primul semestru al anului 1954 au fost vîndute populației prin unitățile comerțului socialist cu peste 13% mai multe mărfuri decît în perioada corespunzătoare a anului trecut.

Oamenii muncii de la orașe și sate sînt hotărîți să întîmpine cel de al II-lea Congres al P.M.R., eveniment istoric în viața partidului și poporului nostru, cu noi succese în lupta pentru ridicarea nivelului de trai al celor ce muncesc. Chezășia înlăturării lipsurilor și greutăților pe care le mai întîmpinăm constă în înfăptuirea programului de măsuri economice adoptat de partid. O însemnătate deosebită în această privință are proiectul Directivelor Congresului al II-lea al P.M.R. cu privire la dezvoltarea agriculturii în anii 1955—1956. C.C. al P.M.R. subliniază faptul că în actualul moment al construcției socialiste, dezvoltarea agriculturii este verига principală pentru dezvoltarea întregii economii naționale și creșterea nivelului de trai al poporului muncitor. Mărirea producției de cereale constituie principala condiție pentru dezvoltarea tuturor ramurilor de producție vegetală, pentru dezvoltarea creșterii animalelor, pentru asigurarea aprovizionării cu alimente a oamenilor muncii, a industriei ușoare și alimentare cu materii prime agricole. Proiectul de Directive trasează sarcina sporirii pînă în 1956 a producției globale de cereale pînă la cca. 10.000.000 tone, creșterea produselor animale ale fondului centralizat: carne și grăsimi, pînă la cca. 300.000 tone, lapte de vacă pînă la cca. 3.000.000 hl. etc. Numărul S.M.T.-urilor va crește cu 57 pînă în 1956. Înfăptuirea acestui măreț program de dezvoltare a agriculturii, pe deplin posibilă, cere mobilizarea eforturilor întregului popor.

Larga discutare de către oamenii muncii a proiectului de Directive, conform hotărîrii C.C. al P.M.R., va constitui o nouă dovadă a modului profund democratic în care-și elaborează partidul politica — împreună cu masele, în folosul maselor.

Încă de acum, din perioada pregătirii Congresului P.M.R., trebuie desfășurată o muncă intensă pentru îmbunătățirea activității în toate sectoarele producției agricole. Lunile care ne mai despart de Congres — perioadă a strîngerii recoltei de anul acesta, perioadă în care se pun bazele recoltei viitoare — să fie folosite din plin pentru ridicarea agriculturii.

Paralel cu dezvoltarea agriculturii, partidul organizează lupta maselor populare pentru o creștere simțitoare a producției bunurilor industriale de consum popular. Colectivele întreprinderilor din industriile ușoară, alimentară și grea, ca și cele din industria locală și cooperația meșteșugărească, au datoria să sporească necontenit producția bunurilor de larg consum și să lărgească sortimentele, dînd dovadă de mai multă inițiativă și spirit gospodăresc în folosirea resurselor locale.

Partidul cheamă pe oamenii muncii din toate ramurile economiei să lupte pentru realizarea ritmică a planului, folosind din plin rezervele interne ale întreprinderilor, să ridice productivitatea muncii și să îmbunătățească calitatea produselor, să reducă prețul de cost. Trebuie asigurată îmbunătățirea aprovizionării uzinelor cu materii prime.

Datoria organizațiilor de partid este de a stimula tot ce apare nou și înaintat în cadrul întrecerii socialiste, de a extinde inițiativa creatoare a maselor și a răspîndi sistematic experiența sovietică precum și experiența înaintată a fruntașilor în producție din țara noastră.

★

Credincios politicii de pace și prietenie între popoare, partidul împletește strîns munca poporului romîn pentru construirea socialismului cu participarea lui la lupta lagărului democratic, în frunte cu U.R.S.S. împotriva forțelor imperialiste agresive, pentru pace trainică. Relațiile de tip nou, bazate pe principiile internaționalismului proletar, statornicite între U.R.S.S. și celelalte țări din cadrul lagărului democrat, sînt chezășia organizării unui avînt impetuos al economiei și culturii noastre.

Pentru poporul romîn, ziua de 23 August, marea noastră sărbătoare națională, este totodată o mare sărbătoare a prieteniei romîno-sovietice. La temelia fiecăreia din victoriile noastre dobîndite în ultimii 10 ani se află sprijinul frățesc al U.R.S.S., nesecat izvor de forță și încredere în construirea vieții noi.

Ajutorul multilateral al Uniunii Sovietice reprezintă o condiție esențială a succeselor noastre pe frontul construcției pașnice, a înfăptuirii politicii partidului de ridicare a nivelului de trai al maselor. Pe drept cuvînt consideră politica de prietenie cu Uniunea Sovietică drept singura politică cu adevărat patriotică, corespunzătoare intereselor vitale ale poporului romîn.

Poporul nostru consideră o datorie sfîntă întărirea necontenită a prieteniei și alianței cu U.R.S.S., chezășia independenței naționale și a construcției victorioase a socialismului.

În timp ce politica agresivă a statelor imperialiste se lovește de rezistența propriilor lor popoare, forța politicii externe de pace a statului nostru constă în aceea că ea exprimă pe deplin interesele și năzuințele maselor, fiind sprijinită fără rezerve de popor. Politica externă de pace a partidului și guvernului, decurgînd din esența orînduirii noastre sociale și de stat, se bazează pe teza leninistă a coexistenței pașnice între capitalism și socialism. Adînc interesat în slăbirea încordării internaționale, în rezolvarea pe calea tratativelor a problemelor litigioase, poporul romîn, care a îndurat de două ori în decursul unui sfert de veac jugul militariștilor și imperialiștilor germani, sprijină cu tărie propunerile sovietice pentru înfăptuirea securității colective în Europa, pentru rezolvarea pașnică și democratică a problemei germane.

★

În timp ce statele capitaliste sînt măcinate de contradicții interne care constituie un izvor permanent de slăbiciune — în țara noastră unitatea organică cu poporul dă o mare forță statului democrat-popular. Tăria și invincibilitatea partidului și a statului celor ce muncesc constau în legătura indisolubilă cu masele. Alegerile pentru Marea Adunare Națională și pentru sfaturile populare au constituit o mărturie grăitoare a sprijinului neprecupețit pe care masele de milioane de oameni ai muncii îl acordă politicii partidului, forța vitală a regimului de democrație populară.

Luptătorul cel mai hotărît pentru întărirea unității dintre partid, guvern și popor este clasa muncitoare, care și-a cîștigat prin patriotismul și înalta conștiință a datoriei ei prețuirea și încrederea țărănimii muncitoare și a intelectualității. Ridicarea nivelului de conștiință al clasei muncitoare, întărirea disciplinei conștiente și a nivelului ei cultural, dezvoltarea inițiativei și a activității creatoare a clasei muncitoare sînt chezășia îndeplinirii cu succes a rolului ei de clasă conducătoare în stat.

Alianța dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare este temelia regimului de democrație populară. Pe măsura întăririi alianței se întărește și puterea populară. Partidul urmează neabătut politica leninistă de consolidare a alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare — principala condiție a construirii victorioase a socialismului. Este necesară combaterea oricăror denaturări ale liniei partidului, care ar putea slăbi alianța și rolul conducător al clasei muncitoare în alianță, dăunînd astfel unității dintre partid, guvern și popor.

La baza măsurilor adoptate de plenara C.C. al P.M.R. din august 1953 și a proiectului de Directive al celui de al II-lea Congres al P.M.R. se află principiul leninist al cointeresării materiale a producătorului. Trebuie folosite cu pricepere pîrghiile de care dispune statul democrat-popular — industria socialistă, comerțul de stat și cooperatist, creditul, trebuie asigurată îndeplinirea conștiincioasă a îndatoririlor cetățenilor față de stat, pentru a întări baza economică a alianței, cointeresînd țărănimea muncitoare în sporirea producției agricole.

Interesele întăririi alianței cer intensificarea schimbului între oraș și sat prin îmbunătățirea activității comerțului de stat și cooperatist. Deosebit de dăunătoare sînt tendințele de birocratizare ce s-au înrădăcinat în activitatea unor organe cooperatiste care nu țin seama de cerințele și părerile cooperatorilor.

Partidul atrage necontenit atenția asupra necesității unei munci stăruitoare pentru întărirea gospodăriilor colective și a întovărășirilor existente și pentru formarea de noi gospodării colective și întovărășiri. Sarcinile ridicării agriculturii cer tuturor activiștilor de partid și de stat să stîrpească influența teoriei străine, dăunătoare, a „mersului de la sine" în agricultură, să ducă o luptă necruțătoare împotriva atitudinii liberaliste ce se manifestă în numeroase gospodării de stat și S.M.T.-uri față de cazurile de încălcare a disciplinei de stat, de risipă, de lipsă de grijă față de bunurile obștești.

Este necesară acordarea unui ajutor sporit țăranilor muncitori cu gospodării individuale în ce privește uneltele, mașinile, semințele selecționate, aplicarea metodelor agrotehnice, pentru obținerea unor recolte bogate. O formă însemnată de sprijinire a țărănimii muncitoare și în același timp un mijloc eficace de educare a acesteia în spiritul socialismului este încurajarea oricăror forme de asociere simple, de cooperare în muncă ale țăranilor muncitori cu gospodării mici și mijlocii, ca trepte intermediare ale cooperației agricole de producție.

Sarcini de cinste și de mare răspundere stau în fața oamenilor de știință în ce privește ridicarea agriculturii. Oamenii muncii își exprimă încrederea că savanții noștri se vor arăta demni de tradiția marelui patriot Ion Ionescu de la Brad, unul dintre fondatorii științei agricole romînești.

Un factor deosebit de însemnat în cimentarea unității de luptă a poporului muncitor îl constituie prietenia și frăția între poporul romîn și minoritățile naționale. Partidul cheamă masele muncitoare să combată cu hotărîre orice manifestări de naționalism îndreptate împotriva intereselor oamenilor muncii de toate naționalitățile.

Partidul cheamă oamenii muncii să întărească necontenit vigilența împotriva dușmanilor interni și externi, să preîntîmpine și să zdrobească uneltirile acestora.

Cercurile imperialiste agresive întețesc încercările de subminare a puterii populare, activizează elementele exploatatoare și rămășițele fasciste pentru a încerca să împiedice mersul nostru înainte. Zadarnic însă își închipuie dușmanul că va putea abate poporul nostru de pe drumul pe care l-a ales. Poporul romîn e necruțător față de cei ce încearcă să știrbească cuceririle sale.

Pe baza lărgirii continue a sectorului socialist al economiei naționale, a dezvoltării relațiilor de producție socialiste, se întărește necontenit unitatea moral-politică a poporului muncitor. O contribuție importantă în această privință are ridicarea nivelului de conștiință al maselor, ca urmare a vastei acțiuni educative întreprinse de partid. Regimul democrat-popular este puternic prin conștiința oamenilor muncii, care simt tot mai adînc identitatea între interesele statului și interesele lor personale. Sarcina organizațiilor de partid este de a desfășura cu tot mai multă vigoare educația comunistă a maselor, de a răspîndi marxism-leninismul. Zi de zi, să dezvoltăm în mase noua atitudine față de muncă, față de stat, față de îndeplinirea îndatoririlor sociale, să combatem manifestările de indisciplină, ca și îngăduința față de hoți și jefuitori, încurajate de dușmanul de clasă. O importanță deosebită are combaterea influențelor străine în ideologie, desrădăcinarea prejudecăților și superstițiilor, ajutarea U.T.M.-ului în educarea comunistă a tineretului — nădejdea și viitorul patriei.

★

Înfăptuirea politicii partidului pusă în slujba făuririi fericirii poporului, a ridicării nivelului de trai al celor ce muncesc, este cu neputință fără stimularea inițiativei și a activității creatoare a poporului, fără atragerea celor mai largi mase la conducerea statului. Pentru aceasta e necesară perfecționarea continuă a metodelor de muncă ale organelor de partid și de stat, ale sfaturilor populare, astfel încît în întreaga lor activitate ele să fie strîns legate de mase, să cunoască îndeaproape nevoile acestora. Mai sînt însă conducători ai unor organe de stat care, uitînd că rolul lor este de a sluji poporul, se „boierește", se înconjoară de hîrtii, nu ies cu lunile din birou. Asemenea năravuri, caracteristice vechilor primării și prefecturi, n-au ce căuta în rîndurile noului aparat de stat.

Întărirea continuă a statului democrat-popular, îmbunătățirea activității organelor de stat, este o problemă vitală pentru partid, pentru întregul popor muncitor.

Să îndreptăm principalele eforturi ale organelor de stat nu spre umflarea dosarelor și organizarea de ședințe interminabile, ci spre munca organizatorică vie pentru înfăptuirea politicii partidului, spre o legătură sistematică cu terenul, spre studierea aprofundată a problemelor construcției economice, spre antrenarea maselor în acțiunile obștești, — atunci lucrările vor merge mult mai bine.

Nepăsarea față de nevoile maselor, îngîmfarea, sînt trăsături străine puterii populare.

C.C. al P.M.R. cere tuturor organelor de partid și de stat să combată fără cruțare birocratismul, hîrtogăria și formalismul, să dea dovadă de grijă și atenție față de cerințele maselor, să nu-și cruțe eforturile pentru îmbunătățirea condițiilor lor de trai.

Înfăptuirea practică a principiului controlului de partid asupra organelor de stat pe toate treptele, chezășuiește aplicarea justă a politicii partidului și apărarea vigilentă a intereselor poporului.

O mare însemnătate în consolidarea continuă a unității între partid, guvern și popor are stricta respectare a legalității populare de către toate organele de partid, de stat și economice, apărarea drepturilor cetățenilor împotriva oricăror abuzuri.

Larga desfășurare a criticii de jos este o mărturie vie a forței și democratismului puterii populare, a încrederii și atașamentului maselor față de politica partidului, a hotărîrii lor de a sprijini partidul și guvernul în descoperirea și lichidarea lipsurilor. Stimularea în fapt a criticii de jos este o datorie principală a organelor de partid și de stat.

Rolul deosebit de important al muncii politice de masă în întărirea unității între partid, guvern și popor, principala forță motrice a dezvoltării țării pe calea socialismului!

Scrisori de la prieteni

Prietenia călită în luptele comune împotriva dușmanului

S. S. BIRIUZOV
general de armată în Armata Sovietică

Ziua eliberării Romîniei de sub jugul fascist este indisolubil legată de victoriile strălucite ale Armatei Sovietice repurtate în anii Marelui Război pentru Apărarea Patriei dus de Uniunea Sovietică împotriva Germaniei hitleriste. După cum se știe, țelul Războiului pentru Apărarea Patriei a fost nu numai lichidarea primejdiei care amenința U.R.S.S., ci și acela de a ajuta popoarele din Europa căzute în robia fascistă.

Conștiința misiunii lor eliberatoare, a datoriei lor internaționaliste a însuflețit pe ostașii sovietici, le-a înzecit forțele în lupta împotriva dușmanului întregii omeniri progresiste — fascismul german.

Alungînd dușmanul pînă dincolo de frontierele țării, Armata Sovietică a dat un șir de lovituri nimicitoare trupelor germano-fasciste și a dat un ajutor frățesc popoarelor europene care gemeau sub jugul fascismului.

...August 1944.

În sectorul frontului dintre Carpați și Marea Neagră comandamentul germano-fascist a concentrat un grup de șoc, a fortificat puternic regiunea, întărind pozițiile cu construcții din beton, baraje antitanc, rețele de sîrmă ghimpată, cu intenția de a măcina pe linia aceasta forțele Armatei Sovietice.

În fața trupelor sovietice stătea o sarcină complexă: aceea de a zdrobi grupul germano-fascist din regiunea Iași-Chișinău și prin continuarea ofensivei în direcția sud și sud-vest, să scoată Romînia din războiul în care ea a fost atrasă de clica trădătoare antipopulară a lui Antonescu, împotriva voinței poporului romîn, de partea Germaniei hitleriste.

Trupele sovietice au îndeplinit cu succes această sarcină. În lupte crîncene, ele au nimicit complect grupul de șoc germano-fascist și au încercuit 22 divizii germane.

Desfășurînd impetuos, fără încetare, ofensiva spre sud, trupele frontului II ucrainean au străpuns centura puternică a întăriturilor de beton armat, „porțile de la Focșani", au zdrobit pe hitleriști în regiunea Ploești și au intrat în București.

Ne amintim de entuziasmul uriaș și de dragostea cu care oamenii muncii din Romînia i-au întîmpinat pe ostașii sovietici. Ei vedeau în Armata Sovietică o armată-eliberatoare, care le aducea salvarea din robia fascistă.

Strălucita victorie a Armatei Sovietice în regiunea Iași-Chișinău a creat condiții favorabile luptei poporului romîn pentru libertatea și independența patriei sale. Sub conducerea partidului comunist, poporul romîn a răsturnat dictatura fascistă a lui Antonescu.

În etapa finală a războiului, umăr la umăr cu Armata Sovietică a luptat și Armata Română pentru eliberarea Transilvaniei, Ungariei și Cehoslovaciei. Acțiunile eroice ale unităților și detașamentelor românești, conduse cu pricepere, au fost în repetate rînduri citate în ordinele Comandamentului Suprem Sovietic. În mod deosebit s-au distins ostașii diviziei de voluntari „Tudor Vladimirescu".

Astfel, în focul bătăliilor împotriva dușmanului comun — fasciștii germani — a reînviat străvechea frăție a popoarelor rus și romîn. Această frăție a crescut și s-a întărit zi de zi, nu numai în perioada războiului, ci și în lupta comună pentru cauza păcii, democrației și socialismului.

Noi, oamenii sovietici, știm că lupta pentru Romînia nouă, democratică a fost o luptă crîncenă și de lungă durată, dar ea s-a terminat victorios. Clasa muncitoare, sub conducerea partidului, în alianță cu țărănimea muncitoare, cu sprijinul tuturor forțelor patriotice ale poporului, a înfrînt reacțiunea și fascismul în interiorul țării, a lichidat monarhia și a zădărnicit astfel planurile imperialiștilor, care încercau să mențină în țară regimul exploatării capitaliste.

Proclamarea Republicii Populare Romîne a deschis în fața poporului romîn o cale largă spre transformări economice și sociale, spre construirea unei vieți noi, socialiste, în țară.

Ostașii sovietici, împreună cu întregul popor sovietic, se bucură sincer de succesele minunate ale poporului romîn frate, succese pe care el le-a obținut în acești 10 ani sub conducerea gloriosului său partid muncitoresc.

Au apus pentru totdeauna acele vremuri cînd Romînia era o semicolonie a capitalului internațional, cînd bogățiile țării erau jefuite în mod tîlhăresc de imperialiștii străini. Acum, aceste bogății sînt un bun al poporului — adevăratul creator și constructor al vieții noi.

Succesele obținute de Republica Populară Romînă sînt o dovadă clară a uriașei superiorități a orînduirii democrat-populare. Numai în acele țări în care puterea este în mîinile poporului sînt posibile avîntul impetuos al economiei de pace, dezvoltarea ei în interesul asigurării satisfacerii maxime a nevoilor materiale și culturale ale societății.

Refacerea rapidă a Romîniei și succesele ei în construcția socialistă au fost ușurate de faptul că Romînia se bucură de prietenia sinceră a Uniunii Sovietice și a țărilor de democrație populară, că ea este o parte indisolubilă a puternicului lagăr al păcii, democrației și socialismului. Împreună cu celelalte țări democrat-populare, ea participă activ la lupta pentru pace și la înfăptuirea politicii care urmărește micșorarea încordării internaționale, rezolvarea tuturor problemelor internaționale litigioase pe calea tratativelor, politică ce ar permite popoarelor Europei și din întreaga lume să trăiască și să muncească în liniște.

Știm totodată că în actuala situație internațională nu trebuie să uităm că forțele agresive, în frunte cu cercurile reacționare din S.U.A., n-au depus armele. În consecință, primejdia unui nou război mondial n-a fost încă înlăturată. Dezlănțuirea unui nou război poate fi preîntîmpinată numai pe calea luptei îndîrjite împotriva primejdiei de război, prin apărarea activă a cauzei păcii, prin întărirea forțelor lagărului democratic.

În ziua gloriosei aniversări a 10 ani de la eliberarea Romîniei, poporul sovietic și ostașii lui urează din toată inima poporului romîn noi succese în întărirea statului său democrat-popular, în dezvoltarea economiei naționale, în creșterea continuă a culturii, în ridicarea bunei stări a oamenilor muncii, în lupta pentru triumful socialismului.

Să trăiască și să se întărească în veci prietenia indestructibilă și colaborarea frățească dintre poporul romîn și popoarele Uniunii Sovietice!

În numele marii noastre prietenii

I.A. ZAVADSKI
regizor-șef al teatrului „Mossoviet", Artist al Poporului al U.R.S.S., laureat al Premiului Stalin

În ziua celei de a 10-a aniversări a eliberării Romîniei de sub jugul fascist, în ziua în care poporul romîn — atît de talentat și atît de iubitor de muncă — face bilanțul primilor săi zece ani de viață liberă, doresc să-l felicit din toată inima.

Noi, membrii colectivului teatrului „Mossoviet", am cules în Romînia impresii de neuitat. Ne-am întîlnit cu mulți oameni. Am văzut cu ochii noștri uriașa, impetuoasa construcție ce se desfășoară în țară, munca plină de avînt și interesantele realizări în domeniul artei, în general, și al artei teatrale în special.

În aceste zile sărbătorești, aș dori ca, în numele meu personal, în numele tovarășilor mei din colectivul teatrului și al nenumăraților ascultători și cititori cărora am avut prilejul să le povestesc despre Romînia, să transmit tuturor oamenilor artei din Romînia nouă sentimentele noastre de prietenie, urările noastre de a crea neobosit în spiritul principialității și al adevărului în artă.

Teatrul nostru a fost primul teatru sovietic care a vizitat Romînia și, firește, pentru mulți oameni ai teatrului romînesc vizita noastră a fost instructivă: în țara noastră a trăit Stanislavski, genialul regizor și învățător al actorilor, și de aceea este firesc că teatrul sovietic, care păstrează cu grijă și dezvoltă în mod creator marea lui moștenire, are ce arăta tovarășilor de peste hotare. Dar și noi, artiștii sovietici, am învățat multe din contactul cu arta teatrală romînească, care își are propriile ei tradiții, propriile ei realizări, deosebit de interesante, în domeniul măiestriei actorilor și regizorilor.

Ca și în țara noastră, în Romînia arta este tot mai apropiată și mai necesară poporului, devenind o parte a culturii sale spirituale, o cauză de importanță vitală, care nu numai că înfrumusețează ci și pătrunde viața, o transformă.

Scriind aceste rînduri, pe dinaintea ochilor mi se perindă amintirea unei mulțimi de chipuri minunate, aud numeroase exclamații care vădesc prietenie, încredere și bunăvoință. Toate acestea au fost în frumoasa Romînie, în Bucureștiul însorit, în minunatele orașe Cluj, Timișoara, Iași, Sinaia, pretutindeni unde oamenii și natura se împletesc atît de armonios, formînd un tot indisolubil. Acum înțeleg — poate chiar mai limpede decît în zilele în care am fost în mijlocul tovarășilor romîni — cît este de puternică unitatea în numele păcii în lumea întreagă, în numele prieteniei între popoare care ne leagă!

Fie ca minunatul bilanț al acestui deceniu al Romîniei libere să se întîpărească și să rămînă veșnic viu în inimile artiștilor romîni, ca expresia unei uriașe voințe de a lupta neîncetat pentru fericirea poporului romîn, pentru dezvoltarea continuă a prieteniei internaționale a tuturor forțelor progresiste ale omenirii.

Astăzi, noi, oamenii artei progresiste, avem datoria să fim cît se poate de vigilenți și intransigenți în urmărirea scopurilor și folosirea mijloacelor noastre. Pacea, prietenia, frumosul, dreptatea mai sînt încă amenințate de spectrul războiului de către obscurantiștii de dincolo de ocean, care urăsc arta pusă în slujba prieteniei, a frumuseții, a dragostei.

Arta romînească este deosebit de luminoasă, plină de o uriașă energie vitală, de temperament. Ea afirmă frumusețea ființei umane, încrederea și dragostea între oameni, ea consideră poezia drept bază a ceea ce este frumos în viață.

Cît de puternic simt eu toate acestea astăzi!

Doresc să transmit tovarășilor, colegilor mei romîni de teatru, cuvinte pline de sentimente vii, cuvinte care să le fie un îndemn la o și mai strînsă unire în numele marii noastre prietenii închinate fericirii de mîine a omenirii.

Realizările sanitare în raionul Agnita

Înainte de 23 August 1944 în întreg raionul Agnita existau doar 5 dispensare de circumscripție rurală și o singură casă de naștere cu 5 paturi. Țăranii muncitori erau nevoiți să-și caute sănătatea, de cele mai multe ori, tocmai pe la Sibiu, Sighișoara sau Orașul Stalin. Majoritatea femeilor năsteau copiii fără să fie asistate de moașă sau de medic.

În anii puterii populare rețeaua de instituții de sănătate s-a dezvoltat mult și în acest raion. S-a înființat un ambulatoriu cu 5 servicii de specialitate, un dispensar pentru T.B.C., un dispensar antivenerian, un dispensar cu staționar la gospodăria de stat din Agnita, două dispensare pentru copii, șapte case de naștere, două staționare rurale pentru adulți, 8 dispensare de circumscripție rurală, 9 bucătării dietetice, o creșă și un cămin de zi cu 100 locuri pentru copiii salariaților din întreprinderi ș.a.

Au mai fost înființate 14 puncte sanitare, iar în ultimul timp s-a construit în Agnita primul spital din raion pentru adulți, cu 100 paturi.

O importantă contribuție în dezvoltarea rețelei de unități sanitare în raionul Agnita a dat-o medicul șef al raionului, dr. Nicolae Lețea.

Cu dragoste pentru oameni muncesc dr. Miron Oroș, directorul sanepidului raional, Emilia Birsan, moașă la casa de naștere din Agnita, Margareta Kuno, soră de ocrotire din comuna Răvășel, Paraschiva Popa, soră la dispensarul T.B.C. Agnita, și alții. (de la **Victor Tița**, corespondent voluntar).

În patria noastră liberă

Eroi ai timpului nostru

de PETRU DUMITRIU
laureat al Premiului de Stat

Eroul e în mijlocul nostru. L-am întîlnit de nenumărate ori în mulțime. Tînărul acesta pe care-l vezi uitîndu-se la o vitrină, sau bărbatul cărunt care șade lîngă tine pe una din băncile stadionului, sau țăranul voinic și serios cu care ți-ai dat binețe pe un drum prăfuit, cu duzi pe margine — fiecare din ei este poate eroul — un erou al timpului nostru. Vremea noastră e o vreme frămîntată și furtunoasă, o vreme romantică. Trezește în oameni porniri nobile, și, prin faptul că masele populare au luat în mîna lor puterea politică și gospodărirea trebilor obștești, dă la mii și sute de mii de oameni prilejul de a săvîrși fapte neobișnuite, fapte de neuitat. Și astfel, împrejurul nostru se nasc figurile luminoase ale eroilor. N-ai decît să te uiți mai bine la chipul lor. Ți s-a părut că sînt oameni obișnuiți, că arată ca oricare alții. Da, adesea așa și este. Un strungar tînăr, voinic și cu chipul deschis, zîmbitor ; sau un muncitor petrolist, cu fața brăzdată și frămîntată — unul e aproape frumos și celălalt e aproape urît. Și totuși, chipul lor adevărat e același : e chipul luminos al eroului zilelor noastre.

N-aș putea să-l descriu pe de-antregul pe eroul zilelor noastre. Are o prea mare bogăție de trăsături, se află în prea multe locuri. Și mai e ceva. Omul acesta se naște mereu, ia ființă în oameni care pînă atunci erau oameni obișnuiți. Așa se întîmplă cu flacăra ce iese pe gura unui cuptor de topit oțel. Arde liniștită și, deodată, izbucnește fierbinte, orbitoare, cu vîlvătăi roșii. S-a dat mai mult oxigen cuptorului și flacăra nu mai e aceeași. Așa și în viață. Un om oarecare, muncitor, țăran, funcționar, își vede de treabă, liniștit. Și deodată viața aduce o împrejurare nouă, îi deschide o perspectivă nouă, munca de ani de zile a partidului dă roade — și pe omul obișnuit de pînă acum îl vezi făcînd lucruri neașteptate, deosebite, eroice.

Nu la toți se descoperă ușor acest caracter deosebit, eroic. Există mii de eroi nestiuți. Și există încă și mai multe mii de oameni a căror viață nu cuprinde nici o faptă extraordinară, nimic bătător la ochi. Și e totuși o viață eroică. Alteori, se întîmplă ca eroul să apară în sufletul unui om într-o fulgerare — și apoi să se stingă iar, căci omul n-a fost destul de tare și a recăzut în firea lui veche, strîmtă.

Aș vrea să trăiesc o sută de vieți. Ca să povestesc povestea tuturor oamenilor minunați pe care-i cunoaște poporul nostru în zilele acestea.

Nu pot să fac, în rîndurile acestea, mai mult decît să schițez două-trei linioare din uriașul tablou al vremii noastre, care-și așteaptă încă pictorul. Dar din acele două-trei linioare se poate ghici măcar în parte restul. Se poate presimți.

Cunosc un flăcău scund, spătos, cîrn și tuns scurt, cu ochi veseli și vorba iute ; e muncitor la Hunedoara ; sudor.

Dacă n-ar fi fost 23 August 1944 și tot ce s-a întîmplat după aceea, băiatul acesta de țărani tare săraci ar fi ajuns cel mult muncitor cu perspective de șomaj, sau pălmaș la cîmp, ziller.

Dar a venit și 23 August 1944, și ofensiva politică a comuniștilor, și munca de construire a socialismului ; cunoscutul meu a învățat sudura, a fost în brigăzile de tineret care au construit calea ferată Salva-Vișeu ; apoi a venit la Hunedoara, a intrat în Uniunea Tineretului Muncitor.

Acum vreun an-doi s-a întîmplat un accident în oțelărie. Pragul de dolomită de la gura unui cuptor s-a rupt, și oțelul a început să curgă pe platoul de încărcare. Era seară. Prin umbră licăreau roșu pale de lumină ; oțelul lichid, alb, șerpuia pe plăcile de metal ale platoului de încărcare. Înaintea șerpilor de foc alunecau, nevăzuți, șerpi de dogoare : aerul cald de cîteva sute de grade. Apoi urmau limbile de foc ale metalului topit, cald de peste o mie de grade. Atingeau o bucată de lemn ? Se transforma în cenușă. Atingeau bulgări de minereu ? Se transformau în fum gros, negru. Un trup omenesc nici n-ar fi avut vreme să ardă : s-ar fi evaporat. Se auzeau strigăte, te asurzea uruitul macaralelor care se depărtau ca să nu ia foc, clocote de fum înecăcios nu te lăsau nici să vezi, nici să poți trage aer în piept. Echipele de oțelari se repeziră cu lopeți de dolomită, să stăvilească alunecarea nimicitoare a limbilor de oțel topit.

Prietenul meu, flăcăiașul cel spătos și cîrn, se întorsese de la antrenament (e cîrn fiindcă face box) și se pregătea să taie în podeaua de metal niște găuri pentru țevi de aer și apă și pentru niște circuite electrice. Dar tocmai acolo unde tăiase el cu o zi înainte prima deschizătură, totul era o baltă de oțel lichid, care radia o căldură de neîndurat și se întindea încet, arzînd totul în cale.

Prietenul meu a stat o clipă, înmărmurit. Împrejurul lui, oamenii treceau în goană, abia zăriți prin fum, se auzeau strigăte, vuiet de mașini...

Deodată l-a fulgerat un gînd : oțelul ! Oțelul topit curge sub platoul de încărcare ! Nimeni nu știa asta, și cine știa, uitase în clipa de zăpăceală de la început. Prietenul meu se repezi pe scări în jos.

Și sub cuptoare, acolo unde e deobicei tăcere și nu întîlnești pe nimeni, se auzea acuma un vîjîit asurzitor, fumăraia groasă îl făcea să nu-și găsească drumul decît bîjbîind. Totuși, înecat de fum și cu ochii lăcrămînd, orbiți, ajunse acolo unde știa el că a pătruns oțelul. De aici venea și vuietul acela. O vînă de oțel topit, curgînd necontenit din tavan, lumina alb prin fum. Oțelul lichid tăiase o conductă de aer comprimat. Țeava tăiată sufla aer sub presiune de cîteva atmosfere, care, izbind în șuvoiul de oțel, făcea să sară scîntei, picături incandescente, gata să aprindă totul împrejur. Peste cîteva clipe, oțelul avea să taie și cablurile electrice principale ; oțelăria avea să fie cufundată în întuneric, macaralele să rămînă nemișcate, ușile cuptoarelor să înțepenească. Toată oțelăria era în primejdie.

Dacă nu s-ar fi întîmplat nimic deosebit în ultimii zece ani, poate că prietenul meu ar fi fugit din locul acela unde, de mai întîrzia cîteva clipe, nu putea fi sigur că va mai scăpa. Dar acuma nu mai era un fecior de pălmași, umilit, neștiutor și resemnat la viața grea. Era alt om.

Fără ca el să-și dea seama pe deplin, exemplul comuniștilor din uzină, ce citise în presă, în ziarul partidului, în cărți, ce auzise în organizația de U.T.M. îl educaseră, îl făcuseră conștient de faptul că uzina e a lui, că țara e a lui, că e răspunzător de prezentul și de viitorul ei.

S-a cățărat, prin fum și picături de oțel topit, pe unul din stîlpii de susținere. A căutat, bîjbîind ; oțelul, gros și înfierbîntat la o mie și cîteva sute de grade, curgea la două-trei palme de fața lui. Orbit, sufocat de fum, cu obrazul dogorît și aproape ars de căldură, prietenul meu a lucrat acolo. Nici el nu știe cît. În orice caz, pînă cînd a schimbat alimentarea oțelăriei cu energie electrică pe alt circuit de cabluri, care nu era amenințat. Cum a scăpat nears, nici el nu știe. Sus, muncitorii opriseră oțelul, și producția continua. Prietenul meu a reapărut și și-a văzut de treabă. Nici n-ar fi spus nimic, dar i-au văzut ceilalți hainele ciuruite și arsurile de pe mîini. L-au întrebat, s-au repezit jos : oțelul curgea încă, dar cădea pe pămînt și se răcea încet, roșu, apoi purpuriu întunecat. Oțelăria era salvată : clădirea, mașinile, oamenii, oțelul pe care îl așteptau fabricile de locomotive și vagoane și uzinele de tractoare, și producția acestor fabrici și uzine, și regiunile unde aveau să lucreze tractoarele, și mărfurile pe care aveau să le transporte vagoanele... Citeodată, o hotărîre luată într-o clipă e de o importanță uriașă. În clipe de-acelea, fulgeră firea eroică a omului nou.

Dar cîteodată nu se arată așa. Cunosc un medic chirurg, bărbat înalt, calm, cu vorba blîndă și fermă. Conduce de mulți ani de zile — de vreo zece — un sanatoriu pe malul mării, într-un loc singuratic.

Vara, marea e albastră și soarele strălucitor. Iarna, cînd bate crivățul, e frig și urît și pustiu. Aici, cunoscutul meu, doctorul, lucrează de zece ani. Bolnavii (suferinzi de tuberculoză osoasă) vin, se fac bine și pleacă ; în locul lor vin alții. Doctorul operează, reface părți de schelet, aplică tratamente noi, îi cunoaște pe toți cei trei sute și ceva de bolnavi, fiecare cu boala lui, căci crede și el, ca și discipolii lui Pavlov, că „trebuie vindecat organismul bolnav, nu boala" și pentru asta trebuie să-l cunoști pe bolnav, și asta cere atenție de fiecare clipă, grijă, răspundere... Dar apoi operațiile, care se fac toate la oase, și care, făcute greșit, ar lăsa pacientul schilodit, cu trupul deformat... De zece ani, doctorul pe care-l cunosc eu a fost răspunzător de mii de ori pentru sănătatea, trupul și sufletul unui om și a făcut față răspunderii cu cinste. Vara e cald și marea albastră, iarna bate crivățul, îngheață plăjile și urlă vîntul a pustiu pe cîmpurile fără un copac. Doctorul șef al spitalului a organizat însă să se aducă pămînt, să se sădească flori și arbuști ; curtea sanatoriului e plină de flori și de verdeață. Anotimpurile trec unul după altul, marea zîmbește vara și e cumplită iarna, bolnavii vin și sînt operați și pleacă vindecați, și acolo, departe, într-un punct de pe harta țării, e un om care răspunde de viața și de sănătatea sutelor de bolnavi, un om care taie în trupurile lor și drege oase roase de microbi, un om a cărui meserie e să redea vieții mii de ființe omenești. Nu pare un erou, cînd îl vezi, și dacă i-ai spune că e, ar da din umeri ; totuși, e unul din eroii vremii noastre, unul din cei mai de preț.

Și cîți mai sînt, și cîte feluri de eroism!

Eroismul muncitorului care-și concentrează atenția, își calculează mișcările, își studiază mașina și execută cea mai mărunță piesă de metal cu conștiința că și ea are o importanță covîrșitoare pentru construcția socialistă ; eroismul muncitorului care face cel mai mic gest din procesul de producție, cu aceeași răspundere ca și cum soarta întregii țări ar depinde de el — și, într-adevăr, ea e în mîna clasei muncitoare, constructoare a vieții noi, mai frumoase decît în cele mai îndrăznețe vise. Și mai e eroismul țăranului fruntaș, care se încrede în mașină, în agrotehnica înaintată, rupînd cu obiceiuri vechi de sute de ani. Eroismul funcționarului care luptă împotriva birocratismului și corupției. Eroismul activistului social, cînd izbește în fățărnicie și putregai. Eroismul ostașului căruia i s-a dat în pază o bucățică de țară — soldatul Radu A. Ion, împușcat mortal de ticăloși, și care și-a mai adunat odată puterile ca să mai tragă patru focuri, scoțîndu-i din luptă ! Eroismul intelectual al omului de știință, care se luptă cu dificultățile teoretice și practice, cu ideile învechite și invidia falsilor învățați, ca să găsească adevărul științific. Eroismul tînărului care realizează în viața sa o morală nouă și luptă cu influența josnică a depravării burgheze. Eroismul inginerului, agronomului, medicului care merg în cîte un colț de țară ca să-l trezească din somnul de veacuri. Mii și mii de oameni, care au fiecare cîte o latură, cîte o linie, cîte o culoare din portretul luminos al eroului timpurilor noastre. Să mergem pe drumul lor, drumul viitorului și al vieții !

Decada manifestărilor culturale

Sărbătoarea cărții în Regiunea Autonomă Maghiară

TG. MUREȘ (coresp. „Scînteii"). În cadrul decadei manifestărilor culturale, oamenii muncii din Regiunea Autonomă Maghiară au sărbătorit ziua cărții. Pe teritoriul regiunii au fost deschise 121 de standuri și 2 expoziții de cărți. Cinci caravane cinematografice se ocupă de popularizarea cărții în rîndurile cititorilor. Pentru decada manifestărilor culturale au sosit în regiune aproape 50.000 de volume. Azi, în principalele uzine din regiune s-au ținut recenzii despre cărțile „Világ fénylő reménye" de Kovács György, laureat al Premiului de Stat, și despre „Sfîrșitul jalbelor" de Alexandru Jar, carte apărută în traducere maghiară.

La Tg. Mureș, la librăria „Cartea Rusă" nr. 1 s-a deschis o expoziție de cărți. Printre alte volume în standurile expoziției se găsește cartea „Pornesc oamenii" de Sütő András în traducere romînească, alături de traducerea în limba maghiară a romanului „Oțel și pîine" de Ion Călugăru. Expoziția este organizată cu multă ingeniozitate. Lîngă cărțile tehnice de specialitate se află produsele întreprinderii „Encsel Mór" — piese pentru mașini textile, iar alături de cărțile despre aeromodelism, se află aeromodelele construite de sportivii noștri. Impresionează de asemenea în mod plăcut colțul cărților pentru copii. Expoziția a fost vizitată de peste 500 de persoane. Un vizitator a notat în cartea de impresii: „De aici nu poți pleca fără a cumpăra o carte".

Peste 4.000 de cititori au participat la întîlnirile cu scriitorii Aurel Mihale, Szemlér Ferenc, Asztalos István, Létay Lajos. La Tg. Mureș, s-au întîlnit cu scriitorii numeroși muncitori ceferiști, studenți, profesori. La Sîngeorgiul de Pădure s-au întrunit țăranii muncitori din mai multe sate pentru a lua parte la întîlnirea cu scriitorii. Aceștia au vizitat și pe colectiviștii și pe țăranii muncitori cu gospodării individuale din Miercurea Niraj.

Oamenii muncii din regiune iubesc cartea. Mii de oameni au învățat să scrie și să citească în acest deceniu. Înainte de eliberare, regiunea a numărat peste 60.000 de analfabeți. Azi ultimii 5.000 de analfabeți frecventează cursurile de alfabetizare. Setea de cultură o oamenilor muncii este ilustrată și de marele număr de cărți cumpărate în ultimul an. În 1951, Centrul de librării și de difuzare a cărții n-a vîndut decît 74.500 de cărți; numărul cărților vîndute în regiune a atins în decursul anului 1953 cifra de 1.120.131.

În cadrul decadei este inițiată o nouă formă de popularizare a cărții. În cursul săptămînii, în mai multe întreprinderi vor fi expuse bibliotecile personale ale unor fruntași în producție, sub titlul: „Așa iubesc eu cartea".

Prezentarea cărții „Sub steagul libertății" organizată de Editura C.C.S.

În sala teatrului C.C.S., va avea loc astăzi la orele 18 prezentarea cărții „Sub steagul libertății" — apărută în Editura Consiliului Central al Sindicatelor, cu prilejul Decadei manifestărilor culturale. Cartea cuprinde reportaje, schițe și fragmente literare, semnate de Geo Bogza, Demostene Botez, Eusebiu Camilar, Veronica Porumbacu, Lucia Demetrius, Nicolae Jianu, Aurel Mihale, Remus Luca și alții.

Prezentarea va fi făcută de scriitorul Ștefan Andrei. Ansamblul de cîntece și dansuri al C.C.S. va executa apoi un program artistic.

Note bibliografice

Ion Brad: „Cu sufletul deschis"

(E. S. P. L. A.)

Volumul de poezii al lui Ion Brad constituie încă o mărturie a faptului că uriașele prefaceri petrecute în viața patriei și a poporului nostru de la eliberare pînă azi, au determinat și descătușarea tinereții, descătușarea vîrstei celei mai generoase. Cîtă deosebire între acest volum și volumașele scoase cu ani în urmă de domnișorii care, spre a-și omorî plictisul, chinuiau rimele fabricînd poezii al căror univers se învîrtea în jurul găunoasei lor persoane.

„Cu sufletul deschis" este titlul volumului lui Ion Brad — cu sufletul deschis cîntă poetul viața nouă a patriei. Sînt vii în amintirea poetului sacrificiile, birul greu de sînge cu care poporul și-a cucerit libertatea, șirul lung al eroilor căzuți : neînfricatul Gheorghe Doja („La moartea lui Gheorghe Doja"), țăranul ridicat pentru dreptate în răscoala de la Tatar Bunar („Curtea lui Galuzinschi"), nenumăratii eroi anonimi căzuți la Plevna. Poetul se închină memoriei ostașilor ruși care, în multe clipe de grea cumpănă, au fost tovarăși de luptă ai poporului nostru („Umăr lîngă umăr"). El are conștiința răspunderii lui, se simte o verigă a acestui lanț de luptători, simte apăsînd pe umerii săi mandatul de luptă, de dragoste pentru patrie și de ură sfîntă împotriva acelora ce ar dori-o din nou robită.

Vîrsta, tinerețea poetului n-au determinat o îngustare a tematicii, ci angajarea cu vigoare tinerească în bătălia pentru înfăptuirea marilor idealuri pentru care militează poporul nostru. Poetul închină versuri vibrante marilor prefaceri ce se petrec în patria noastră, vieții noi a localnicilor Oașului („S-au întors cocoarele"), oamenilor care cresc odată cu țara („Văcarul"), cunoscînd pentru prima oară demnitatea omului liber, stăpîn pe munca lui. Încrederea în forțele creatoare ale poporului, împletită cu visurile specifice tinereții îl fac să întrevadă în viitor imaginea orașului său natal, așa cum va arăta peste jumătate de veac („Călătorie pe străzile Clujului în anul 2.000"). Printre poeziile realizate ale volumului se numără și acelea care oglindesc frămîntările și pasiunile proprii tinereții, sentimentele de dragoste exprimate cu multă delicatețe („Rîndunelele", „Iubitei"), sau poezii străbătute de sentimentul prieteniei, închinate tineretului lumii, prietenilor veniți la cel de al patrulea Festival Mondial al Tineretului.

Pentru exprimarea simțămintelor de bucurie, de simpatie caldă, față de tinerii lumii, luptători pentru pace, oaspeți ai patriei noastre, poetul folosește intonațiile pline de farmec ale versului popular : „Dusu-m-am în codrul des / Nu cu gîndul haiducesc / S-ajung să nu mai ies / Ci să chem la sărbătoare / Codrul des, pădurea mare". Poetul utilizează deopotrivă versul popular pentru a înfiera cu patimă pe dușman: „Petre Cîorba zace lut / Nici cîntat și nici lăut / Jelui-l-aș nu mă-ndur / Pui de viperă chiabur / Pietrele de pe vîlcele / Peste piept să-i stee grele".

O idee care străbate cu forță întregul volum este ideea necesității luptei pentru apărarea păcii. Primul vers cu care se deschide volumul este : „Mă întrebi de ce sînt pentru pace ?" — și fiecare poezie constituie un răspuns la această întrebare. În numele tinerilor, Ion Brad depune în versuri de o rezonanță solemnă jurămîntul generației sale : „Noi cei de douăzeci de ani, niciîncînd / Nu vrem să mai vedem peste pămînt / Însîngerată, neagră, rotitoare, / Tăind vieți, adînc lovind popoare, / Securea războiului".

Volumul de versuri al lui Ion Brad îndreptățește o analiză mai largă, atît a calităților cît și a scăderilor sale. „Cu sufletul deschis" se înscrie, alături de alte volume de versuri semnate de tinere talente, printre succesele promițătoare ale poeților noștri tineri.

LUCIA OLTEANU

Cărți literare apărute

Poezii și poeme din literatura universală — în romînește de **A. TOMA.** Volumul pe cale de apariție în E.S.P.L.A. reprezintă o impresionantă mărturie a activității pe care A. Toma, laolaltă cu munca sa de poet, a desfășurat-o ca tălmăcitor al celor mai bune stihuri din literatura universală. În cuprinsul cărții este tipărită doar o parte a numeroaselor tălmăciri artistice făurite de scriitor în mai bine de 60 de ani — traduceri din Heine, Molière, Hugo, Aragon, Shakespeare, Nekrasov, Gorki, Mao Țze-dun, ș. a. Un spațiu larg ocupă poezia sovietică, ale cărei opere A. Toma le-a tradus printre primii în țara noastră, încă înainte de 23 August 1944 ; versuri de Maiakovski, Djambul, Simonov, Tvardovski, Isakovski.

E.S.P.L.A., 306 pag. 12 lei.

EUSEBIU CAMILAR : „Pasărea de foc". Schițele cuprinse în prima parte a cărții evocă traiul trudit din trecut al oamenilor muncii, îngreunat și de lipsa luminii electrice. Autorul descrie școlarii învățînd la lumina opaițului, poeți ca Mumuleanu, Eminescu, citind de multe ori la lumina lunii sau a felinarului din dreptul ferestrei, străzile Bucureștiului luminate cu făclii purtate pe umeri de robii „mahalagii". Schițele grupate în partea a doua a cărții înfățișează schimbările petrecute în viața poporului muncitor după eliberarea țării : „Pasărea de foc", lumina electrică, pătrunde tot mai adînc în satele noastre, în munții lui Horia, pe Valea Bistriței, a Bicazului.

Editura C.C.S., 238 pag. 6,85 lei.

PETRU VINTILĂ : „Oraș de provincie" (nuvelă).

„Orașul de provincie" descris de autor, plin de praf și sărăcie, în care primarii, adevărați dictatori, nu conteneau să-și manifeste sfidarea și disprețul față de populație decît în timpul alegerilor — este specific pentru realitățile de ieri ale țării. Dar odată cu 23 August 1944 începe să se schimbe și viața uitatului orășel. Nicolae Paul, muncitor, vechi comunist, devine președinte al sfatului popular. Treptat, prin munca locuitorilor săi, orașul de provincie trăiește o viață nouă.

Editura Tineretului, 116 pag. 2,15 lei.

MIRCEA ZACIU : „Amiaza unei revoluții".

Scenariul literar al tînărului prozator ardelean este inspirat din evenimentele revoluției de la 1848.

Autorul înfățișează entuziasmul maselor, ridicate la lupta pentru dreptate și libertate. Figura luminoasă a lui Bălcescu, a pictorului revoluționar Rosenthal, a tînărului tabac răsculat Marin Plăpămaru, profund atașați poporului, contrastează puternic cu chipurile trădătorilor revoluției.

E.S.P.L.A., 230 pag. 3,05 lei.

Cronica literară

„Bărăgan" — roman de V. Em. Galan

OVID S. CROHMĂLNICEANU

Cărțile cu adevărat bune împing totdeauna înainte experiența întregii noastre vieți literare. Ele răspund în modul cel mai convingător nu numai întrebărilor vieții ci și problemelor dificile de creație care frămîntă mintea scriitorilor.

O asemenea carte este recentul roman al lui V. Em. Galan, „Bărăgan". În paginile lui, cititorul întîlnește cu emoție mișcarea dramatică a marilor prefaceri prin care trece societatea noastră, strălucirea adevărului vieții, surprins în situații și întîmplări trăite, în chipuri omenești viguros conturate și pline de autenticitate.

Cititorul descoperă, cu alte cuvinte, o imagine îndrăzneață, adînc realistă, **adevărată**, a vieții, și, recunoscînd aceasta, el constată implicit că autorul a găsit calea cea mai bună pentru rezolvarea unei probleme de creație foarte actuale (cum trebuie înțeleasă în literatură combaterea idilismului de pe pozițiile realismului socialist). Romancierul n-a stat să dozeze cu lingurița de ceai „părțile pozitive" și „negative" ale realității, „aranjîndu-le" într-o mixtură cu proporții stricte (nici prea acră, nici prea dulce), conform unor rețete mai utile la bucătărie decît în estetică, ci a izbutit să scoată la iveală forța biruitoare a noului, fără a se sfii să zugrăvească cu fidelitate cîteva din aspectele cele mai întunecate ale realității.

V. Em. Galan a așezat în centrul cărții sale viața unui comunist, a unui om pentru care construcția socialismului, lupta pentru ridicarea unei lumi mai bune, mai frumoase și mai drepte constituie însăși rațiunea sa principală de existență. Autorul „Bărăganului" a făcut-o conștient fiind că prin această prioritate acordată preocupărilor eroului pozitiv, frămîntărilor lui sufletești, acțiunilor pe care le întreprinde, va găsi un mijloc mult mai direct și mai simplu spre a sparge diferitele șabloane folosite în vederea „compunerii" chipului omului nou și a aduce în roman acel element atît de prețios către care rîvnește întreaga noastră proză.

Și într-adevăr n-a greșit !

Tocmai datorită spiritului în care și-a conceput romanul, cartea se vădește a fi un mare succes literar, o exemplară rezolvare artistică a înfățișării luptei cu greutățile și cu lipsurile, a desfășurării criticii necruțătoare împotriva celor mai variate și dureroase plăgi sociale, — dar a unei critici făcute în lumina perspectivelor de dezvoltare a societății noastre, în numele idealurilor înaintate pentru care militează, sub conducerea partidului, întregul popor muncitor.

De aceea, în paginile cărții nu răzbat nicăieri scepticismul ieftin sau tonul panicard, atît de caracteristice văicărelii mic burgheze ci, dimpotrivă, peste istoria atît de zbuciumată a ridicării fermei de stat de la Lespezi trece un suflu de încredere în viitor, de siguranță și forță, bate vîntul tineresc al marilor nădejdi.

Acțiunea cărții începe în toamna anului 1948. Anton Filip, eroul principal, e unul dintre muncitorii crescuți și ridicați cu îndrăzneală după 23 August de partid în munci de răspundere. Alături de alți tovarăși, în Februarie 1945, Filip a ajutat țăranilor să-și împartă pămînturile moșierești, înfruntînd gloanțele jandarmilor lui Rădescu. Mai tîrziu, la „Controlul Economic", s-a împotrivit încercărilor dușmanului de a îngenunchia poporul prin foamete. Acum a fost trimis ca director la ferma de stat din Lespezi, undeva în bălțile Borcei, la capătul celor mai neumblate întinderi ale Bărăganului. Condițiile se dovedesc extrem de grele, unitățile socialiste din agricultură se află la începutul începutului, inamicul mai deține poziții puternice — și aci, în acest colț de Bărăgan, uitat de dumnezeu și cam de multișor de chiar Dia în sat situația nu e mai bună. Chiaburii hălăduiesc, țin hățurile la primărie, sabotează nepedepsiți planul de însămînțări, hotărăsc cine și cît să dea la colectare. Cotele pe care ar trebui să le predea, bogătanii le azvîrlă în spinarea țărănimii muncitoare și celui care încearcă să spună ceva i se astupă repede gura.

Putregaiul de la Lespezi se leagă cu cel de la Călărași, de la sediul județean al A.F.S.M.-ului, unde elegantul director Zamfirescu, într-o permanentă „deplasare", face naveta cu mașina „pe teren", dar numai pe „șosele asfaltate", fără să aibă efectiv habar de ce se petrece la fermele de sub controlul său, iar șeful cadrelor, jovialul Paraschiv Mîță, complectează schemele personalului cu „oameni intelectuali", „funcționari, ofițeri, negustori", plasînd tot „băieți de inimă", elemente care știu ce-i recunoștința („De ici o lădiță, de colo un săcușor, de dincolo un borcănaș... și iaca, ai mai legat capitili pe-o zî !"). Filip îl cunoaște pe acest bătrîn profesionist al bacșișului, ca să spunem așa, direct... în exercițiul funcțiunii, încurcîndu-se la datul mîinii cu „darul" abia primit — un imens crap viu, pe care șperțarul îl poartă afectuos în brațe, abia reușind să-i stăpînească zvîrcolirile.

Cu aceeași vervă satirică sînt denunțate și alte otrepe, utile conștient sau inconștient acțiunilor dușmanului, birocrați, șperțari, palavragii sau demagogi în genul pretorului de la Paroșeni ; în timp ce însămînțările de toamnă merg prost în cuprinsul întregii plase, pretorul, specialist în rapoarte triumfale, demonstrează că „la noi" lucrurile merg „nu de la rău spre bine, ci de la bine spre foarte bine și chiar spre excelent", mulțumind organizațiilor „mobilizate și impulsionate" și încheind „concluziunile și perspectivele" cu asigurarea că în viitor „plasa noastră se va avînta și mai mult în fruntea județului".

Din acțiunea primului volum al romanului nu se precizează încă foarte clar cît de întinsă e pînza de păianjen a dușmanului. Unele episoade sugerează însă că firele ei urcă pînă la Centrala A.F.S.M.-ului din București și pînă la comitetul de plasă al partidului, unde tace și spînzură un secretar cu apucături de vagmistru, obișnuit să intimideze oamenii și să le vîre pumnul în gură.

Conturînd figura secretarului Lencu sau a așezatului gospodar Erhan, romancierul se ridică la o și mai ingenioasă artă a demascării manevrelor cele mai ascunse și mai primejdioase sub care reușește, nu odată, să acționeze dușmanul de clasă. În cazul lui Erhan, fost pe vremuri primar în Lespezi, avem de-a face cu un individ extrem de abil, priceput în a-și disimula cu finețe intențiile. Erhan urmărește cu stăruință și stăpînire de sine să-și formeze un solid prestigiu care să-i permită ocuparea și controlarea prin oamenii săi a unor posturi-cheie în conducerea satului. Frate și socru al unor criminali de război, el izbutește să-și facă tocmai cu rudele sale compromise un paravan, jucînd rolul maximei sinceități. Se poartă conștiincios, săritor, afectînd o ușoară reținere, ca și cum s-ar teme de ceva. La momentul oportun își explică viclean comportarea, oftînd cu o prefăcută amărăciune : „Cu mine, tovarășe director, nu-i un caz chiar așa ușor. Poate știți... Mie... cu frate-meu... cu ginere-meu... orice chiabur, orice hoț poate să-mi vîre pumnul în gură...". Erhan „țăranul" disprețuiește „vitejiile" fratelui său, colonelul fugit cu hitleriștii și strecurat acum în țară ca spion. Merge însă cu el pe același drum, în felul său, mai calculat, mai sigur, cu mai multă dibăcie.

Greutăților pe care le ridică dușmanul în calea construcției socialiste li se adaogă inerția situațiilor moștenite, întunericul grămădit veacuri de-a rîndul peste sufletul oamenilor, sălbăticia bălții, izolarea ei.

Cu toate acestea, cartea lui V. Em. Galan e mult mai mult decît o curajoasă dezvăluire a dificultăților, o critică neîmpăcată a tot ce încearcă zadarnic să-i tragă înapoi pe oamenii trimiși să ridice în imensitatea dezolantă a Bărăganului primele avanposturi ale agriculturii socialiste. În ciuda caracterului atît de extins al vechiului, dominant în roman e nou, cuceritoare e mai ales vigoarea cu care el își croiește drum, se luptă și biruie. Fiecărei fărădelegi, fiecărui aspect al răului, i se opune, prin reacția sufletească a oamenilor înaintați din paginile cărții, prin acțiunile lor, un mod cu totul opus de a concepe viața, și el întreține patosul înoitor al romanului. Imaginea unor altfel de oameni, de cu totul altă structură morală, se impune cititorului, crește odată cu desfășurarea acțiunii.

Muncitorul comunist Anton Filip, personajul central al romanului, reprezintă una din figurile cele mai realizate de oameni înaintați, în literatura noastră nouă. Pe Filip îl caracterizează o combativitate reală, organică, nu declaratorie. El se simte un ostaș al partidului, un om chemat să militeze în toate împrejurările pentru înfăptuirea liniei acestuia, pentru apărarea intereselor socialismului. În firea lui Filip cauza obștească s-a contopit cu cauza lui proprie și eroul se simte răspunzător pentru tot ce se întîmplă în jurul său. Așa cum l-a învățat partidul, el se străduiește mereu să privească și să aprecieze lucrurile în spiritul eticii comuniste, cu o dragoste nemărginită pentru poporul muncitor, pentru colectivitate, în folosul căreia e oricînd gata să facă cele mai grele sacrificii. Luminînd resortul moral al acțiunilor lui Filip, ilustrînd cu artă gîndurile și sentimentele lui, zbuciumul adînc omenesc cu care acest simplu muncitor face tot ce-i stă în putință spre a fi demn de încrederea partidului, romancierul a reușit să redea o bună parte din ceea ce formează conținutul vieții unui comunist adevărat, a unui activist de frunte pe tărîm social. Problemele aride ale muncii sale, complicatele și multiplele îndatoriri ale conducătorului unei unități socialiste devin, fără artificii spectaculoase, chestiuni pasionante din punct de vedere literar, momente-cheie în definirea caracterului personajelor și a desfășurării conflictului.

Așa se petrec lucrurile în ședința de la pretura Paroșeni, unde Filip se avîntă în luptă cu combativitatea care-l caracterizează, critică plin de îndrăzneală, e descumpănit un moment de o adversitate întîlnită acolo unde nu se așteaptă, se frămîntă, încearcă să-și explice înverșunarea cu care-l atacă Lencu, secretarul de plasă, analizează surprins intervenția șireată a lui Erhan și, presimțind vag ceva necurat, derutant, rămîne totuși înșelat pînă la urmă de arta prin care Lencu iese cu cîteva glume zgomotoase din încurcătură. Cu aceeași încordare cititorul urmărește captivat diferitele preocupări ale eroului, îndărătnicia cu care încearcă să afle din „Enciclopedia Agricolă" a lui Filipescu ce fel de sol are ferma din Lespezi, ipotezele pe care le face cu privire la tactica inamicului sau la măsurile potrivite pentru contracararea ei.

Filip se avîntă cu pasiune în noua sa muncă, străbate de-a lungul și de-a latul întinderile fermei, măsoară, face planuri, întreabă în dreapta și în stînga și notează

(Continuare în pag. 4-a)

Sub steagul colaborării frăţeşti

Am construit podul păcii şi prieteniei

de IVAN TODORA
director al construcţiei podului de peste Dunăre — malul drept.

N-am să uit niciodată ziua în care, împreună cu inginerul sovietic Petr Borisovici Tamara, m-am dus să privesc locul destinat construirii podului peste Dunăre. Astăzi, această măreaţă construcţie, rod al eforturilor comune ale popoarelor romîn şi bulgar, este gata şi nu de mult ea a fost, după cum se ştie, inaugurată şi dată în folosinţă. În ziua aceea însă sarcina construirii podului mi s-a părut extrem de grea. Priveam apele tulburi ale Dunării ce purtau pe ele blocuri de gheaţă, şi întrebări lipsite de bucurie îmi năvăliră în minte: „Pod peste aceste forţe dezlănţuite ale apei? Ne vor ajunge oare puterile pentru o astfel de treabă?"

Şi în aceeaşi clipă, simţind parcă acest gînd al meu, tovarăşul Tamara a pus mîna pe umărul meu şi mi-a spus domol şi plin de încredere: „Şi aşa, mîine, tovarăşe Todora, vom începe să construim podul".

Eram gata să-l întreb: cum adică, vom începe — cînd el îşi îndreptă braţul spre malul romînesc şi spuse: „Vom începe împreună cu ei, cu fraţii romîni".

Îmi îndreptaî privirea spre celălalt mal şi rămăsei surprins. Acolo, pe malul romînesc, de abia zărindu-se prin zăpadă, se mişcau cîţiva oameni. „Vom începe, tovarăşe Petr Borisovici, vom începe chiar mîine, exclamai eu. Iată, tovarăşii noştri romîni mi se pare că au şi început".

A doua zi am început, într-adevăr. Mii de oameni din întreaga Bulgarie veniră să construiască podul peste Dunăre.

O dată cu ei au sosit şi constructorii sovietici. Ei au adus o contribuţie hotărîtoare la întocmirea planurilor şi a schiţelor podului de neclintit, măreţ, fără seamăn în Europa. Şi nici unul dintre noi nu s-a îndoit nici măcar o clipă de putinţa construirii lui, pentru că dincolo lucrau tovarăşii romîni, cu noi împreună erau constructorii sovietici, calmi şi siguri de sine, în mîini aveam puternicele maşini sovietice.

Chiar de la începutul lucrărilor, noi, constructorii bulgari şi romîni, ne-am întîlnit. Ne-am strîns cu căldură frăţească mîinile, ne-am îmbrăţişat şi ne-am dat cuvîntul de cinste să construim mai repede podul prieteniei noastre, al veşnicei prietenii cu marea ţară eliberatoare, Uniunea Sovietică, şi cu ţările frăţeşti de democraţie populară.

Peste doi ani a durat această muncă frăţească. De două ori apele Dunării s-au umflat cum nu se mai umflaseră niciodată. Lupta împotriva furiei apelor dezlănţuite ne-a călit prietenia. Niciodată şi de la nimic nu s-au dat înapoi constructorii noştri. Ne-a fost ruşine să dăm înapoi, cînd mereu înaintea noastră mergeau tovarăşii sovietici. Tovarăşul Saprikin, conducătorul şef al întregii construcţii, conducea cu încredere spre marea victorie armata de multe mii de constructori de pe ambele maluri. Tovarăşul Narinian, de pe malul drept, nu ne-a lăsat niciodată să rămînem în urmă, ci, în cadrul consfătuirilor de muncă cu responsabilul malului sting, tov. Griţov, adesea ne-a arătat cum se realizează în muncă colaborarea şi ajutorul reciproc. De la tovarăşii sovietici am învăţat noi, de pe malul drept, şi tovarăşii noştri romîni, de pe malul sting.

Am alergat întotdeauna la punctele în pericol sau rămase în urmă, cu detaşamentele de frunte ale comuniştilor, cu tinerii înflăcăraţi şi neobosiţi, cu brigăzile de şoc bine închegate, cu mintea şi experienţa inginerilor şi tehnicienilor, şi astfel întreg uriaşul mecanism de construcţie muncea închegat, în deplină armonie şi după un grafic bine stabilit.

Cît de repede ne-am apropiat, ca constructori, pe şantierul nostru comun! Al nostru, al bulgarilor şi al romînilor era cablul-cran cu care se aduceau materialele la fiecare loc de muncă. Ale noastre erau maşinile şi uneltele sovietice, ca şi cele ce ne soseau neîncetat din ţările surori şi din uzinele ambelor noastre ţări vecine. Cînd nu ne ajungea fierul, dădeam un semnal tovarăşilor de pe malul sting, şi cranul ni-l aducea. Dacă isprăveau tovarăşii romîni cimentul sau granitul pentru faţadă, de asemenea la un semnal, cranul îşi întindea mîna puternică şi lungă şi îl ducea constructorilor romîni. Dar cu aceasta nu se termina ajutorul nostru reciproc. Noi învăţam de la specialiştii sovietici. O adevărată şcoală pentru întreaga noastră viaţă vor rămîne conferinţele tov. Saprikin.

Inginerul Zingarenko, înginerul şef al şantierului, ne-a îndrumat ca un părinte şi un învăţător. El ne-a transmis cunoştinţe din tezaurul marii sale priceperi tehnice.

„Să ne gîndim!" — spunea adesea tovarăşul Nikolai Artiomici Narinian; şi noi căutam cu încordare şi minuţiozitate posibilităţile de înfrîngere a greutăţilor.

Nu ne-a cuprins disperarea nici cînd apele umflate ale Dunării au mutat cu cîţiva metri şi au îndoit două dintre chesoane, care erau încă în construcţie şi nu fuseseră fixate în stînca din adîncul Dunării.

Multe lucruri pe care nu le poţi citi din cărţi, pe care nu le poţi învăţa în nici o universitate, am învăţat noi de la specialiştii sovietici în procesul construcţiei. De la ei am învăţat noi însă esenţialul: că mintea omului este deasupra tuturor forţelor naturii.

Nu puţine am învăţat noi, bulgari şi romîni, şi unii de la alţii în rodnica întrecere socialistă, pe care am început-o încă din primul an de construcţie.

Începînd de la muncitori şi pînă la inginerii şefi şi medici, noi am făcut un neîntrerupt schimb de experienţă creatoare. Am făcut acest lucru chiar şi în ceea ce priveşte locurile de muncă. Nu o dată eroul bulgar al muncii socialiste Ivan Papunkov, şef de brigadă, a schimbat locul de muncă cu cel al brigăzilor romîneşti. Mulţi dintre muncitorii noştri au învăţat limba romînă, iar numeroşi constructori romîni vorbesc acum corect limba tovarăşilor lor de pe malul drept al Dunării.

Niciodată, nimeni dintre miile de constructori bulgari şi romîni nu va uita clipa în care pentru prima dată ne-am întîlnit pe pod la mijlocul Dunării. Oamenii se îmbrăţişau şi se sărutau, cîte unul plîngea de bucurie, foarte mulţi îşi schimbau daruri. Dacă Gheorghi Dimitrov ne-ar fi văzut în acel moment, ar fi fost peste măsură de bucuros, pentru că nu numai podul de fier peste Dunăre fusese construit, ci fusese realizat şi „podul viu al simţămintelor frăţeşti, în conştiinţa, sufletul şi inima miilor de oameni ai celor două popoare vecine, pod pe care nimeni şi niciodată nu va putea să-l distrugă".

Măreţul pod al păcii şi prieteniei a fost terminat cu şapte luni înainte de termen. Au fost depăşite prevederile inginerilor, a fost biruită furia dezlănţuită a Dunării umflate şi alte numeroase piedici care s-au ridicat în calea constructorilor. În eroismul în muncă al constructorilor s-a oglindit dorinţa de veacuri a celor două popoare vecine şi frăţeşti de a trăi în pace, de a se ajuta reciproc, de a păşi înainte pe drumul dezvoltării lor.

Pe bună dreptate popoarele romîn şi bulgar au denumit podul de peste Dunăre — rod al muncii lor eroice şi al colaborării frăţeşti cu popoarele măreţei ţări sovietice şi cu liberele popoare democratice — podul păcii şi prieteniei.

Manifestări culturale în străinătate în cinstea celei de a 10-a aniversări a eliberării Romîniei

PEKIN 20 (Agerpres). — China Nouă Cu prilejul celei de a 10-a aniversări a eliberării Romîniei, ambasadorul R.P.R. în China, Iacob Coţoveanu, a organizat un spectacol de cinematograf la care au fost prezentate filmul documentar în culori „Republica Populară Romînă", precum şi alte cîteva filme. Asistenţa a făcut o primire entuziastă filmelor produse în studiourile din Romînia.

Printre cei peste 1.000 de spectatori se aflau U Siu-ciuan, locţiitor al ministrului Afacerilor Externe; Hsu Hsueh-han, locţiitor al ministrului Comerţului Exterior; Li Jen-ciun, locţiitor al ministrului Industriei Combustibilului; Din Si-lin, locţiitor al ministrului pentru problemele culturii; Hun Şen, director al Comitetului de legătură pentru relaţiile culturale cu străinătatea; reprezentanţi ai diferitelor partide democratice şi organizaţii de masă, precum şi reprezentanţi de seamă ai vieţii culturale şi artistice din capitala R. P. Chineze. Au mai fost de faţă reprezentanţi diplomatici şi membri ai misiunilor diplomatice din Pekin.

*

VARŞOVIA 20 (Agerpres). — P.A.P. La 17 august, la ambasada Republicii Populare Romîne din Varşovia a avut loc o gală de filme romîneşti. Cu acest prilej au fost prezentate două filme în culori: filmul documentar „Republica Populară Romînă", înfăţişînd privelişti din Romînia, precum şi viaţa şi realizările poporului romîn. A fost prezentat de asemenea filmul de desene animate „Marinică", inspirat de cîntecul popular cu acelaşi nume.

*

BUDAPESTA 20 (Agerpres). — În ziua de 18 august, la cinematograful Urania din Budapesta a fost prezentat filmul romînesc „Nepoţii Gornistului".

Filmul s-a bucurat de un cald succes.

*

BERLIN 20 (Agerpres). — În cinstea celei a 10-a aniversări a eliberării Romîniei, biblioteca populară din Berlin, raionul Pankov, a primit numele de „Biblioteca I. L. Caragiale".

—o—

Înmînarea de ordine ale R.P.R. unui grup de muncitori şi tehnicieni polonezi

VARŞOVIA 20 (Agerpres). — Zilele trecute, la ambasada Republicii Populare Romîne din Varşovia a avut loc solemnitatea înmînării decoraţiilor unui grup de muncitori şi tehnicieni polonezi distinşi cu ordine ale Republicii Populare Romîne, pentru contribuţia deosebită adusă la construirea podului peste Dunăre.

Decoraţiile au fost înmînate de Constantin Nistor, ambasadorul Republicii Populare Romîne în Republica Populară Polonă.

—o—

Acţiuni provocatoare ale flotei americane în apele teritoriale ale R. P. Chineze

PEKIN 20 (Agerpres). — China Nouă: La 19 august, ora 5.50, ora locală, un crucişător american, un distrugător şi patru torpiloare de escadră, în strînsă colaborare cu trupele banditeşti ale lui Cian Cai-şi aflate pe insula Dacen, au pătruns în apele teritoriale ale Chinei, în regiunea provinciei Cecian. Peste 160 de avioane americane au executat sboruri în regiunea insulei Tacien, ocupată de ciancaişişti. Un grup de avioane a executat operaţiuni de recunoaştere deasupra coastei, la est de Venlin, şi a regiunii situate la 10 km. nord de Sunmîn, (provincia Cecian).

Hotărîrea C. C. al P. C. U. S. şi a Consiliului de Miniştri al U.R.S.S.

cu privire la dezvoltarea producţiei de construcţii prefabricate şi elemente din beton armat pentru construcţii

MOSCOVA 20 (Agerpres). — TASS transmite Hotărîrea Comitetului Central al P.C.U.S. şi a Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. „Cu privire la dezvoltarea producţiei de construcţii prefabricate şi elemente din beton armat pentru construcţii".

Hotărîrea subliniază că producţia acestor construcţii şi elemente şi introducerea lor în construcţie se desfăşoară în mod nesatisfăcător.

Comitetul Central al P.C.U.S. şi Consiliul de Miniştri al U.R.S.S. au obligat ministerele şi departamentele să sporească producţia construcţiilor prefabricate şi a elementelor din beton armat şi în acest scop să lărgească întreprinderile existente şi să construiască noi întreprinderi.

S-a hotărît ca în decurs de doi ani să se construiască 402 uzine şi 200 platforme de tip poligon cu o capacitate totală de producţie a construcţiilor prefabricate şi a elementelor din beton armat în anul 1955 — de 2.844.000 m³, iar în anul 1956 — de 4.855.000 m³. Aceasta trebuie să asigure în cursul celor doi ani construirea de case de locuit cu o suprafaţă totală de 14.570.000 m², clădiri industriale — cu o suprafaţă totală de 6.584.000 m² şi clădiri agricole — cu o suprafaţă totală de 8.400.000 m².

În afară de aceasta, Hotărîrea trasează sarcinile privind construcţia în anii 1955 şi 1956 de întreprinderi pentru producţia de construcţii prefabricate din beton armat pentru poduri, cu o capacitate de 15.400 metri liniari şi pentru producţia de ţevi prefabricate din beton armat — de peste 3.000.000 metri liniari.

Se prevede sporirea producţiei de construcţii prefabricate şi de elemente din beton armat în uzine şi pe platforme. Producţia acestor fabricate urmează să se ridice în 1954 la 1.860.000 m³, în 1955 — la 3.515.000 m³, în anul 1956 — la 6.085.000 m³ şi la 9.790.000 m³ în 1957.

În vederea economisirii de metal în construcţia industrială, organizaţiile de proiectări sînt obligate ca la întocmirea proiectelor de clădiri şi instalaţii să introducă pe scară largă construcţii prefabricate şi elemente din beton armat, fără a admite folosirea de construcţii metalice în toate cazurile cînd acestea pot fi înlocuite cu construcţii din beton armat, de preferinţă prefabricate.

Comitetul Central al P.C.U.S. şi Consiliul de Miniştri al U.R.S.S. consideră necesară introducerea în practica construcţiei de noi tipuri de clădiri industriale-standard, cu un singur etaj şi cu mai multe etaje, adecvate pentru diferite ramuri ale industriei.

În scopul popularizării metodelor înaintate de construcţie, cu folosirea construcţiilor prefabricate şi a elementelor din beton armat, şi al ridicării calificării inginerilor şi tehnicienilor de pe şantiere, s-a hotărît să se organizeze în 1955 într-o serie de regiuni din U.R.S.S. şantiere experimental-demonstrative.

Se prevede să se organizeze la începutul anului 1955 o conferinţă unională pentru beton armat şi beton.

Hotărîrea prevede efectuarea unor lucrări de cercetări pentru obţinerea în condiţiile producţiei a unui ciment cu priză rapidă, a cărei folosire va permite să se reducă considerabil durata proceselor de producţie a construcţiilor prefabricate şi elementelor din beton armat; organizarea în 1954 a unui birou de proiectări pentru elaborarea celor mai raţionale construcţii şi elemente din beton armat, precum şi a dispozitivelor, cofrajelor şi formelor necesare pentru prepararea construcţiilor prefabricate din beton armat.

Conferinţa miniştrilor celor şase ţări vest-europene în problema C. D. E.

BRUXELLES 20 (Agerpres). — TASS La începutul primei şedinţe a conferinţei miniştrilor celor şase ţări vest-europene în problema „comunităţii defensive europene" a fost acceptată propunerea şefului delegaţiei belgiene, Spaak, ca tratativele să se ţină cu uşile închise. În prima şedinţă Mendès-France a expus „propunerile franceze de compromis" şi a făcut o expunere asupra situaţiei din parlamentul francez. S-a hotărît ca „amendamentele" la tratatul cu privire la „armata europeană", propuse de Mendès-France, în prezent să nu fie date publicităţii.

Tot în cursul zilei de 19 august a avut loc a doua şedinţă a conferinţei de la Bruxelles, care, ca şi prima şedinţă, s-a ţinut cu uşile închise.

BRUXELLES 20 (Agerpres). — În dimineaţa zilei de 20 august a avut loc la Bruxelles cea de a treia şedinţă a conferinţei miniştrilor Afacerilor Externe ai ţărilor semnatare a tratatului C.D.E. În cadrul acestei şedinţe, ministrul Afacerilor Externe al Belgiei, Paul Henri Spaak, a propus la rîndul său un plan de „modificări" la tratatul C.D.E. Potrivit relatărilor agenţiilor de presă, planul propus de Spaak prevede ca toate modificările importante ce s-ar aduce tratatului „comunităţii defensive europene" să nu fie luate în discuţie decît după ratificarea şi intrarea în vigoare a tratatului.

În cursul după amiezei a avut loc o nouă şedinţă a participanţilor la conferinţă.

În legătură cu proiectul de lege pentru interzicerea P. C. din S. U. A.

WASHINGTON 20 (Agerpres). — Camera Reprezentanţilor a aprobat cu 265 voturi proiectul de lege cu privire la interzicerea partidului comunist, în forma care fusese aprobat anterior de Senat. Doi membri ai Camerei Reprezentanţilor au votat împotrivă. După semnarea de către preşedintele S.U.A. acest proiect va căpăta putere de lege.

WASHINGTON 20 (Agerpres). — Senatul S.U.A. a adoptat şi a transmis Camerei Reprezentanţilor proiectul de lege prezentat de guvern, potrivit căruia persoanelor condamnate pe baza legii fasciste Smith li se ridică cetăţenia americană.

Proteste împotriva proiectului de interzicere a Partidului Comunist din S.U.A.

LONDRA 20 (Agerpres). — Comitetul Executiv al Partidului Comunist din Marea Britanie a adresat preşedintelui S.U.A., Eisenhower, o telegramă în care protestează împotriva noilor măsuri antidemocratice adoptate în Senatul şi Camera Reprezentanţilor din S.U.A. cu scopul „de a lipsi partidul comunist de toate drepturile democrate, de a ridica personalitatea juridică sindicatelor ai căror membri au ales după norme democrate pe comunişti în funcţii elective şi de a declara calitatea de membru al partidului comunist drept crimă pasibilă de pedeapsă".

COPENHAGA 20 (Agerpres). — Ziarul „Land og Folk" din 19 august publică telegrama de salut adresată de Comitetul Central al Partidului Comunist din Danemarca, Comitetului Central al Partidului Comunist din S.U.A. În telegramă se spune că persecutarea Partidului Comunist din S.U.A. a provocat indignarea opiniei publice daneze. Forţele democrate din ţara noastră, se spune în telegramă, înţeleg că a lovi în Partidul Comunist din S.U.A. înseamnă a lovi în toate forţele cu adevărat democrate din America.

SUBSTRATUL ISTERIEI ANTICOMUNISTE DIN S.U.A.

Acest domn face gălăgie...

...pentru ca aceşti domni să poată lucra în linişte...

Desen de A. LUCACI

A apărut în limbile rusă, romînă, franceză, germană, engleză şi spaniolă

„Pentru pace trainică, pentru democraţie populară!"

Bucureşti. Organ al Biroului Informativ al Partidelor comuniste şi muncitoreşti Nr. 34 (302)

Cuprinde:

Articol de fond: Înflorirea forţelor creatoare ale ţărilor de democraţie populară.

* * * Cu privire la valorificarea continuă de pămînturi virgine şi înţelenite în U.R.S.S. în vederea sporirii producţiei de cereale.

Constantin Pîrvulescu: Marea sărbătoare naţională a poporului romîn.

Ecaterina Chivu: 23 August — ziua eliberării Romîniei.

Maurice Kriegel-Valrimont: A zecea aniversare a eliberării Franţei şi lupta împotriva reînvierii militarismului german.

George Matthews: Împotriva dominaţiei americane în Anglia.

T. Sambor: Hitlerismul în legislaţia americană.

Jan Marek: Febră la Bonn.

Informaţii.

De vînzare la toate librăriile, chioşcurile şi debitele O.C.L.

Preţul 40 bani

Sosirea delegaţiei A.R.L.U.S. la Moscova

MOSCOVA 20 (Agerpres). — La invitaţia Asociaţiei unionale pentru legăturile culturale cu străinătatea (VOKS), la 20 august a sosit la Moscova o delegaţie a Asociaţiei romîne pentru legăturile cu U.R.S.S. (ARLUS). Delegaţia este condusă de acad. Ion Gheorghiu, director al Institutului de energetică al Academiei R.P.R. Din delegaţie fac parte eminenţi oameni de ştiinţă, inovatori în producţie, oameni de literatură şi artă.

Pe aeroportul Vnukovo oaspeţii au fost întîmpinaţi de vicepreşedintele conducerii VOKS, Nikolai Vizjilin şi de funcţionari superiori ai VOKS-ului. Delegaţia a mai fost întîmpinată de ambasadorul extraordinar şi plenipotenţiar al Republicii Populare Romîne în U.R.S.S., Ion Rab.

—o—

Deschiderea sesiunii Consiliului U. I. S.

MOSCOVA 20 (Agerpres). — TASS La 20 august s-a deschis la Moscova, în clădirea Universităţii de pe colinele lui Lenin, sesiunea Consiliului Uniunii Internaţionale a Studenţilor. Pe frontispiciul Universităţii se află emblema U.I.S. Sala de şedinţe este împodobită cu steagurile a numerose state ale lumii.

În numele Comitetului Executiv al U.I.S., Jiri Pelikan, secretar general al U.I.S., a prezentat raportul „U.I.S. şi întărirea continuă a colaborării internaţionale".

—o—

Pe scurt

● La 16 august a sosit în secret în Taivan amiralul F. Stump, comandantul flotei americane din oceanul Pacific. Scopul vizitei sale este ca împreună cu banda ciancaişistă să urgenteze pregătirile militare în Taivan.

● Buletinul Congresului S.U.A. a consacrat peste 40 de coloane unei critici vehemente la adresa Angliei, în legătură cu vizita delegaţiei partidului laburist în R.P. Chineză. Corespondentul agenţiei Reuter remarcă faptul că în buletinul Congresului sînt publicate declaraţii ale membrilor Congresului cuprinzînd „invective şi expresii injurioase" şi de ieşiri pline de ură nu numai împotriva partidului laburist ci şi împotriva guvernului englez.

ŞTIRI SPORTIVE

Vineri la amiază a sosit în Capitală echipa sovietică de fotbal „Rezervele de Muncă" din Leningrad, care va participa la manifestările sportive organizate în cinstea celei de a 10-a aniversări a eliberării patriei. Oaspeţii au deplasat un valoros lot de jucători printre care portarul Farîkin, mijlocaşii Bogomolov şi Gorohov, atacanţii Soloviov, Tvetkov şi Teneaghin.

Pe aeroportul Băneasa, fotbaliştii sovietici au fost salutaţi călduros de reprezentanţi ai Comitetului pentru cultură fizică şi sport, membri ai Comisiei centrale de fotbal şi de numeroşi sportivi din Capitală.

*

Pe stadionul „23 August" se desfăşoară astăzi primele întîlniri internaţionale de fotbal şi rugbi organizate în Capitală în cinstea celei de a 10-a aniversări a eliberării patriei.

La ora 15,30 selecţionata de fotbal a tineretului din R.P.R. va întîlni puternica echipă cehoslovacă Banyk Ostrava, clasată pe locul doi în turul campionatului categoriei A al R. Cehoslovace.

In continuare, la ora 17,15 va avea loc întîlnirea de rugbi dintre echipele „Swansea" (Anglia) şi „Locomotiva" Bucureşti.

(Agerpres)

SPECTACOLELE DE AZI

TEATRE: Teatrul Naţional „I. L. Caragiale" (Comedia): Pentru fericirea poporului; Municipal: Oameni de azi; Tineretului: Simeon Albac (la grădina „Filimon Sîrbu"); Ansamblul de Estradă al R.P.R.: Fără mănuşi (la teatrul de vară „N. Bălcescu"); Teatrul „Ţăndărică": Umor pe sfoară (la grădina din str. Doamnei nr. 27).

CINEMATOGRAFE: Patria: O scrisoare pierdută; Republica, I. C. Frimu, Tineretului: Aleko; Înfrăţirea între popoare, Elena Pavel: Poemul dragostei; Bucureşti, Grădina Progres, Alex. Sahia: Poarta nr. 6; Maxim Gorki: Poveste de vînătoare, Majakovski, Cocoşelul şi găinuşa; Lumina: Slugă la doi stăpîni; Victoria: Rapsodia caucaziană; Gh. Doja: Aventură la Marienstadt; Alex. Popov: Tînăra Gardă (seria a II-a); 8 Martie: Primăvara; Vasile Roaită, Moşilor: Vinovaţi fără vină, Unirea: Cu inima tînără; Cultural: Nunta cu zestre; C. David: Aşteaptă-mă; Flacăra: Inima noastră; T. Vladimirescu: Povestea micului cocoşat; Munca: Maximka; Popular: Sub jug; M. Eminescu: De la lăcrămioare pînă la căderea frunzelor; Miorita: Echipa de pe strada noastră; 23 August: Dragoste şi ură; Donca Simo: Nu-i pace sub măslini; Ilie Pintilie: Iuliu; 8 Mai: Ernst Thälmann; Arta: Vassa Jeleznova; Volga: Concert internaţional, Întrecerile sportive prietenesti; 1 Mai: Soldatul victoriei (seria I-a); Libertăţii: Arena celor curajoşi; N. Bălcescu: Cringul de călini; Rahova: Petru cel Mare (seria I-a); Giga Bancic: Flăcări deasupra Asiei; Boleslaw Bierut: Cafeneaua de pe bulevard.

„Bărăgan" — roman de V. Em. Galan

(Urmare din pag. 3-a)

cu un scris mărunt, înghesuit, în nelipsitul său carnet, tot ce socoteşte că e vrednic de reţinut.

E în eroul romanului „Bărăgan" o energie clocotitoare, care se transmite irezistibil şi celor din jur, o rîvnă neobosită spre fapte însemnate, folositoare oamenilor. Urmărindu-l pe Filip, ai mereu sentimentul că el întrupează cu adevărat o părticică din marea forţă transformatoare a clasei muncitoare, a comuniştilor, care croiesc pretutindeni vieţii drumuri largi spre viitor.

Oricît de încurcate se arată lucrurile, oricît de multe uscături întîlneşte în cale, Filip nu se îndoieşte nici o clipă că greutăţile pot şi trebuie să fie pînă la urmă biruite. El se simte angajat într-o permanentă ofensivă, asaltînd reduta puternic întărită a trecutului care nu vrea să moară, înaintînd împotriva efectivelor inamice, ca un element de avangardă al unei măreţe şi nebiruite oştiri. Încrederea lui Filip nu se clatină nici o singură clipă deoarece ştie că, în ciuda aparenţelor imediate, în jurul său există nenumăraţi prieteni şi aliaţi, încă nevăzuţi, încă nedescoperiţi, dar pe care e dator să-i găsească pentru a-şi înzeci şi însuti forţele. Într-adevăr, foarte curînd, noul director nu mai e singur. El izbuteşte să-l trezească din lîncezeală pe Prodan, mecanicul fermei, să-l scoată din pasivitatea lui pînă şi pe referentul Olteanu, tinerelul miop şi sfios ca o fată mare.

Grupa de partid de la fermă şi activul oamenilor cinstiţi şi inimoşi în jurul ei se încheagă. Asistăm la acest proces, în care unitatea ţelului şi sentimentul răspunderii comune unesc şi întăresc conştiinţele. Filip, în şedinţa de constituire, face primul raport în faţa tovarăşilor săi şi — la început cu stîngăcie, timid, mai apoi din ce în ce mai îndrăzneţ — oamenii încep să critice într-un spirit de exigenţă crescîndă, dornici cu toţii să pună umărul pentru a urni munca din loc. Scriitorul dă acestui moment intensitatea pe care o merită. Simţi că-n viaţa comuniştilor de la fermă s-a petrecut un eveniment însemnat şi că de-aci oamenii pornesc mai departe întăriţi sufleteşte.

Filip ştie că ferma de stat nu poate trăi şi nu se poate dezvolta fără o legătură organică, vie, cu satul. Chiar de la prima şedinţă a comisiei de însămînţări din Lespezi, Filip caută să-şi cîştige de la început încrederea unor ţărani muncitori pe care chiaburii încearcă să-i atîţe împotriva fermei. Dorinţa lor îndreptăţită de a primi din partea statului — cum spun — grîu bun, „comunist", primeşte din partea noului director al fermei tot sprijinul. Oamenii recunosc în muncitorul care-l încolţeşte pe notar şi dă pe faţă falsurile înscrise în registrele de impunere, un prieten adevărat. De Filip se ataşează şi bătrînul Avram Moţ, călăuzul tuturor boierilor care veneau altă dată la vînătoare în Deltă. Moşneagul nu pricepe întîi cu ce fel de om are de-a face. Un asemenea „boier", „director-muncitor", n-a mai plimbat el cu lotca niciodată. Curînd însă e cucerit de purtarea lui Filip şi-l iniţiază în tainele bălţii mai bine ca voluminoasa enciclopedie a lui Filipescu.

Prezentînd împrejurările în care în jurul lui Filip se string tot mai mulţi oameni cinstiţi, romanul are meritul de a ilustra artistic cum tăria comuniştilor stă în legătura lor cu masele şi, în acelaşi timp, cum succesul luptei e asigurat prin conducerea maselor de către elementele de avangardă.

Portretul moral al lui Filip îl completează fugar cîteva scene de familie, interesante prin afecţiunea solidă care-i leagă pe cei doi soţi şi care înfruntă cu succes, nu fără oarecare zbucium, ofensiva unor zvonuri şi calomnii noroioase.

Figura lui Filip constituie, hotărît, o foarte însemnată realizare. Ea putea cîştiga un şi mai puternic relief dacă autorul ar fi subliniat cu mai multă îndrăzneală personalitatea eroului său, dacă ar fi făcut-o mai pregnantă. E clar că scriitorul l-a văzut pe Filip, în primul rînd, ca pe un om simplu, fără prea accentuate particularităţi psihice şi a cărui tărie de caracter este mai ales rezultatul educaţiei primite din partea partidului. Autorul înregistrează un succes evident, depăşind simţitor în această direcţie multe realizări anterioare ale prozei noastre. Filip îşi cîştigă întotdeauna dreptate şi stimă în ochii oamenilor cinstiţi prin ceea ce spune şi face. Dar figura lui ar fi cîştigat o expresivitate superioară dacă autorul ar fi stăruit mai mult asupra problemei farmeculul personal al unui asemenea erou, asupra simpatiei pe care el trebuie să o iradieze în jur. Dealtfel, autorul a reuşit foarte bine aceasta cu mulţi dintre tovarăşii de luptă ai lui Filip sau dintre personajele apropiate de el, în majoritate oameni cu o pronunţată personalitate, de la surprinzătorul Bucureşu, mereu capabil să-şi descopere nebănuite resurse, pînă la ţăranul comunist Dincă Giorovan.

O foarte interesantă figură a romanului este inginerul agronom Matei, care însumează o serie de trăsături contradictorii. O jumătate de viaţă şi-a trăit-o ca un fel de vechil boieresc, învăţîndu-se să înjure, să zbiere la oameni, să-i socotească simple unelte de muncă. Îndărătnic, îndrăgostit de meseria sa, mîndru, cinstit în fond, Matei a cunoscut pe piele proprie toată ticăloşia lumii vechi şi a adunat împotriva ei un dispreţ fără margini. Ochii lui nu văd însă în jur altă lume — şi organizarea mult visată a unei uriaşe ferme model o porneşte acum, fără să-şi cruţe osteneala, cu o mare pasiune, dar cu metodele deprinse pe moşiile unde a lucrat. Cu înţelegere, dar şi cu fermitate, Filip se luptă pentru a aprinde în sufletul nărăvaşului agronom o atitudine nouă faţă de viaţă. Transformarea lui Matei constituie un proces urmărit cu fineţe, deşi, în această privinţă, există către sfîrşitul cărţii unele situaţii cu caracter factice, artificios.

O menţiune deosebită merită intriga cărţii, împletirea iscusită a conflictelor, încordarea lor. Primele victorii ale lui Filip sînt în acelaşi timp semnale de alarmă pentru duşman. El trebuie să-şi arunce în foc rezervele păstrate cu cea mai mare grijă. Ca şi în viaţă, lupta devine mai îndîrjită şi — întărit pe primele poziţii cîştigate — eroul nostru, împreună cu tovarăşii săi, va trebui acum să înfrunte indivizi de talia lui Erhan sau Lencu. Volumul întîi lasă deschise posibilităţile tuturor acestor ciocniri dramatice, pe care le aşteptăm cu o îndreptăţită curiozitate.

V. Em. Galan se dovedeşte şi sub raport stilistic un artist priceput. Istorisind cu mult nerv epic şi culoare diferite întîmplări, urmărind de asemenea să redea concomitent răsfrîngerea lor în conştiinţa lui Filip, prozatorul trece cu sprinteneală şi cursivitate de la naraţiunea sobră, directă, la rezumarea monologului interior al personajului principal, la felul lui sistematic, precis, de a cîntări şi aprecia lucrurile. Aceasta se face cu un registru stilistic bogat, nuanţat, capabil să integreze firesc pe ansamblul situaţiilor un umor de bună calitate.

La sfîrşitul primului volum al „Bărăganului", cititorul se desparte de eroii cărţii cu dorinţa legitimă de a-i reîntîlni în viitor, urmîndu-şi mai departe drumurile lor de viaţă, luminate de strălucirea idealurilor pentru care luptă Filip şi tovarăşii săi.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti Piaţa „Scînteii", Tel. 7.60.10, 7.60.20, 7.60.10, 7.61.00, 7.61.40. — Abonamentele se fac la oficiile poştale, factorii poştali şi difuzorii voluntari din întreprinderi şi instituţii. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"